

ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่
New Relationship in Space

นางสาวปิ่นรัตน์ รัตนกุลสวัสดิ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่ New Relationship in Space
ชื่อ	นางสาวปิ่นฉัตรณ์ รัตนากุลสวัสดิ์
รหัสนักศึกษา	56020533
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	ศิลปกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 – 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว

บทคัดย่อ

เมื่อความสัมพันธ์ก่อตัวขึ้นมาจากความทรงจำที่ทั้งสองฝ่ายกระทำร่วมกันมา ไม่ว่าจะสร้างความสัมพันธ์ในด้านที่ดีและไม่ดี ต่างก็เป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ มีพลังมากพอที่จะทำให้มนุษย์ก่อเกิดแรงบันดาลใจจากการแสดงออกและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆอย่างมากมาย แต่ความสัมพันธ์เหล่านั้นไม่ได้มีแค่ความสัมพันธ์ที่มนุษย์พึงจะมีให้แก่มนุษย์เพียงเท่านั้น ความสัมพันธ์ยังสามารถที่จะเกิดได้กับสิ่งมีชีวิตรอบตัวมนุษย์ได้ทุกชีวิต เช่น สัตว์ ธรรมชาติ หรือ สิ่งของ ทุกชีวิตต่างมีความสัมพันธ์ร่วมกันกับสังคมส่วนรวม ก่อให้เกิดความรู้สึกที่กลายเป็น ความรัก ความโกรธ ความโศกเศร้า และ ความกลัว ต่อสิ่งมีชีวิตหนึ่งที่มีมนุษย์ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นได้ดีพอ ข้าพเจ้าก็เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งในความสัมพันธ์เหล่านั้น

โครงการศิลปนิพนธ์ชุด “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” สร้างขึ้นเพื่อบอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างสิ่งมีชีวิตอย่างถึงแสม เข้ามาอาศัยในพื้นที่ใหม่ก่อเกิดความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ที่ไม่มีชีวิต เช่น สถาปัตยกรรม ที่มนุษย์สร้าง ร้านค้า รวมไปถึงบริบทรอบข้างสถานะสิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่มนุษย์เพียรพยายามสร้างสรรค์ขึ้นมา เพื่อแสดงถึงความเจริญของสังคม ผ่านช่วงเวลาต่างๆ จากในอดีตและปัจจุบัน งานชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ ที่เกิดขึ้นจากการตกอยู่ในฝูงลิงแสมกว่า 300 ตัว โดยที่ข้าพเจ้าไม่มีเส้นทางหลีกเลี่ยงได้นอกจากการปะทะตรงๆ ในขณะที่ฝูงลิงแสมกำลังเคลื่อนมาหาข้าพเจ้า ก่อนจะผ่านเส้นทางนี้เพื่อเข้าสู่ชุมชน เป็นจุดเริ่มต้นและข้อสงสัยที่มีต่อสังคมที่อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกันกับลึงแสมผ่านชุดภาพที่พัฒนามาเป็นพื้นที่ ที่แสดงถึงตัวตนของมนุษย์ที่มีชีวิตที่ไม่อาจ
รู้จักอารมณ์ความอ่อนไหวและเปราะบางของลึงแสม นับว่าเป็นความท้าทายและความสุขอย่างหนึ่งของ
ข้าพเจ้าที่ได้สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ด้วยเทคนิคภาพถ่าย เพื่อบันทึก และต่อยอดในการสร้างสรรค์ของ
ข้าพเจ้าที่จะนำไปสู่ ประเด็นของสังคมมนุษย์ที่อดีตได้ให้ความเมตตาต่อลึงแสม ทำให้เกิดความสัมพันธ์
ระหว่างมนุษย์และลึงแสมมาอาศัยอยู่ร่วมกัน ในขณะที่การอยู่ร่วมกันนั้น มนุษย์ก็ได้พยายามสร้างพื้นที่
ส่วนตัวของตนเองแยกออกจากลึง ทั้งเต็มใจที่จะอยู่ร่วมกับลึงแสมและไม่เต็มใจอย่างมากมาย ในขณะที่
สังคมกำลังพยายามดำรงอยู่บนพื้นฐานความเชื่ออย่าง คุณธรรม ความดี ประเพณี และวัฒนธรรม อันเป็น
เบื้องหน้า ในขณะที่เบื้องหลังกลับเป็นเรื่องของความจำเป็นของสังคมหมู่่มาก แต่ก็มีมนุษย์บางกลุ่มที่
ค้นพบตัวตนที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์ได้จากพื้นที่แห่งนี้

กิตติกรรมประกาศ

วิวัฒนาการของศิลปนิพนธ์เล่มนี้ส่วนมากได้จากการสนทนากับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าและอาจารย์ทุกท่านที่ชี้แนะแนวทางให้ข้าพเจ้ามาตลอดการศึกษา ข้าพเจ้าได้นำค้นร่างของแต่ละบทและตัวบททั้งหมดมาทบทวนแลกเปลี่ยนพูดคุยเรียนรู้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่หลายครั้ง รวมทั้งเสียงสะท้อนที่ได้รับจากเพื่อนนักศึกษาที่มีส่วนสำคัญอย่างมากในการปรับปรุงเนื้อหาที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่สะท้อนความคิดเห็นในแต่ละบทเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าเป็นพิเศษ ที่ได้ตรวจทานค้นร่างทุกบท สะท้อนความเห็นตลอดเวลาที่ข้าพเจ้าพัฒนาความคิดหลักและตัวบทขอขอบคุณสำหรับคำวิจารณ์ในตัวผลงาน “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาไปกับการดำเนินเส้นทางในเส้นทางที่ข้าพเจ้ารักตามรอยคุณพ่อของข้าพเจ้าผู้ล่วงลับ ไปแล้ว นายวิจิตร คำประเสริฐ ผู้ที่มีความสามารถทุกแขนงมีพรสวรรค์ทางศิลปะ และผลที่ได้รับจากการสืบทอดความสามารถเหล่านั้นจึงได้ปรากฏบนผลงาน “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” ที่กลั่นกรองจากประสบการณ์ของข้าพเจ้า ขอขอบคุณนางสาวชลธิชา สิงห์ไตรภพ ที่สละเวลาตรวจสอบบทการเขียนของข้าพเจ้าด้วยสายตาอันละเอียดอ่อน ทำให้ความรู้ในตัวข้าพเจ้า กลมกลืนกันเป็นอย่างดีในช่วงที่ปลูกปล้ำที่จะทำให้ความคิดข้าพเจ้าปรากฏบนหน้ากระดาษ และการสนับสนุนในสิ่งที่ข้าพเจ้ารักตลอดมา สุดท้ายบุคคลที่สำคัญที่สุดคุณแม่อันเป็นที่รักยิ่ง นางฉนิพัฒน์ รัตนากุลสวัสดิ์ ผลงานทุกชิ้นจะไม่ผลิตออกดอกผลถ้าขาดความอดทนความอดสาหะในการเลียงดูและการสนับสนุนให้ข้าพเจ้าทำในสิ่งที่ข้าพเจ้ารักอย่างไม่เคยมีข้อแม้ และให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าตลอดมา

นางสาวปณณรัตน์ รัตนากุลสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	I
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 ข้อมูลค้นคว้า	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์	5
2.1 ความสัมพันธ์	5
2.2 สังคมและวัฒนธรรม ความหมายของสังคม	6
2.3 ความหมายของวัฒนธรรม	7
2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและวัฒนธรรม	8
2.5 สัตว์กับมนุษย์	8
2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์	10
2.7 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	11
2.8 แนวความคิดสร้างสรรค์	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
3.2 กระบวนการสร้างงาน	23
3.3 กระบวนการความคิดการสร้างงาน	24
3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	30
4.1 วิเคราะห์ภาพถ่ายในรูปแบบ Subjective	30
4.2 วิเคราะห์ในรูปแบบ Objective	31
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	32
4.4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	54
บทที่ 5 บทสรุป	69
บรรณานุกรม	71
ภาพผลงานศิลปะ	74
ประวัติผู้เขียน	80

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพฝูงลิงแสม (Long-tailed macaque) กำลังเดินทางเข้าสู่ชุมชนผ่านเส้นทางนี้จากป่าชายเลน	5
2.2 GENESIS Southern elephant seal calves at Saint Andrews Bay ของ Sebastião Salgado	12
2.3 Cougar, Belize, 1998 ของ Frans Lanting	13
3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	16
3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	16
3.3 ผลงานชุดที่ 1	17
3.4 ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 2	18
3.5 ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 2	18
3.6 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 2	19
3.7 ผลงานชุดที่ 2	19
3.8 ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 3	20
3.9 ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 3	21
3.10 ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 3	21
3.11 ผลงานชุดที่ 3	22
3.12 การสร้างกรอบและการตัดส่วนของภาพ (Framing and Cropping)	25
3.13 การคัดเลือกภาพ (Editing)	25
3.14 การใส่ข้อความ (Caption)	26
3.15 การเลือกจุดโฟกัส (Focusing)	26
3.16 การถ่ายมุมมองเสกกล้องขึ้นไป	27
3.17 การถ่ายในมุมมองระดับสายตา	27

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.18 การจัดแสง (Lighting)	28
3.19 ความบิดเบี้ยวที่เกิดจากเลนส์ (Lens distortion)	28
3.20 ขั้นตอนการเลือกภาพ	29
4.1 รูปทรงในงานชั้นที่ 1	31
4.2 รูปทรงในงานชั้นที่ 2	32
4.3 รูปทรงในงานชั้นที่ 3	32
4.4 รูปทรงในงานชั้นที่ 4	33
4.5 รูปทรงในงานชั้นที่ 5	33
4.6 รูปทรงในงานชั้นที่ 6	34
4.7 รูปทรงในงานชั้นที่ 7	34
4.8 รูปทรงในงานชั้นที่ 8	35
4.9 รูปทรงในงานชั้นที่ 9	35
4.10 เส้นในงานชั้นที่ 1	36
4.11 เส้นในงานชั้นที่ 2	36
4.12 เส้นในงานชั้นที่ 3	37
4.13 เส้นในงานชั้นที่ 4	37
4.14 เส้นในงานชั้นที่ 5	38
4.15 เส้นในงานชั้นที่ 6	38
4.16 เส้นในงานชั้นที่ 7	39
4.17 เส้นในงานชั้นที่ 8	39
4.18 เส้นในงานชั้นที่ 9	40
4.19 สีในงานชั้นที่ 1	40
4.20 สีในงานชั้นที่ 2	41

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.21 สีในงานชั้นที่ 3	41
4.22 สีในงานชั้นที่ 4	42
4.23 สีในงานชั้นที่ 5	42
4.24 สีในงานชั้นที่ 6	43
4.25 สีในงานชั้นที่ 7	43
4.26 สีในงานชั้นที่ 8	44
4.27 สีในงานชั้นที่ 9	44
4.28 น้ำหนักในงานชั้นที่ 1	45
4.29 น้ำหนักในงานชั้นที่ 2	45
4.30 น้ำหนักในงานชั้นที่ 3	46
4.31 น้ำหนักในงานชั้นที่ 4	46
4.32 น้ำหนักในงานชั้นที่ 5	47
4.33 น้ำหนักในงานชั้นที่ 6	47
4.34 น้ำหนักในงานชั้นที่ 7	48
4.35 น้ำหนักในงานชั้นที่ 8	48
4.36 น้ำหนักในงานชั้นที่ 9	49
4.37 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 1	49
4.38 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 2	50
4.39 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 3	50
4.40 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 4	51
4.41 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 5	51
4.42 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 6	52
4.43 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 7	52

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.44 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 8	53
4.45 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 9	53
4.46 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 1	54
4.47 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 2	56
4.48 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 3	58
4.49 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 4	59
4.50 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 5	61
4.51 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 6	62
4.52 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 7	64
4.53 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 8	65
4.54 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 9	67
1. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 1	75
2. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 2	75
3. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 3	76
4. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 4	76
5. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 5	77
6. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 6	77
7. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 7	78
8. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 8.	78
9. ภาพผลงานศิลปะ ภาพที่ 9	79

บทที่ 1

บทนำ

ในอดีตข้าพเจ้ามีชีวิตที่ต้องเดินทางตามครอบครัวของข้าพเจ้าไปยังพื้นที่ธรรมชาติต่างๆก่อนที่ปัจจุบันข้าพเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่ในเมือง และได้เรียนรู้ศิลปะนั้น ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะมองสิ่งต่างๆ ด้วยการเฝ้าสังเกต วิเคราะห์และมองด้วยการรับรู้ถึงอารมณ์และความรู้สึกต่อสิ่งรอบข้าง ข้าพเจ้าสังเกตว่าผู้คนต่างมีความสัมพันธ์อยู่กับพื้นที่ที่คนรุ่นก่อนในอดีตได้สร้างที่อยู่อาศัยไว้มากมาย และเปลี่ยนแปลงรูปทรงของที่อยู่อาศัยนั้นไปตามกาลเวลา เราต่างทราบดีว่าชีวิตคือการเปลี่ยนแปลง แต่เมื่อมองลึกลงไป ชีวิตเรามีใช่แค่เปลี่ยนแปลง แต่ตัวตนของเรามนุษย์คนเดิมได้หายจากโลกนี้ไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ เช่นเดียวกันกับพื้นที่เหล่านี้จากเดิมที่เคยเป็นป่าที่มีชีวิตชีวา กลับกลายเป็นชีวิตในสังคมเมืองเมื่อการเปลี่ยนแปลงของป่าได้สูญสลายไป “ลิงแสม” (Long-tailed macaque) จึงต้องย้ายเข้ามาอาศัยอยู่และปรับตัวกับพื้นที่ใหม่แห่งนี้ ข้าพเจ้าได้ละทิ้งการเป็นเพียงผู้เฝ้าสังเกตการณ์ธรรมชาติมาเป็นความเชื่อมั่นในความรู้สึกตนเองโดยเชื่อมั่นในสัญชาตญาณของตนเองที่จะได้เข้าใจในสิ่งเหล่านี้ที่มีความงามแฝงอยู่

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ลิงแสม (Long-tailed macaque) มีหางยาวใกล้เคียงจากหัวถึงลำตัว ขนมีสองสี คือสีเทา สีน้ำตาล และสีแดง โดยสีของขนจะเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล อายุ และถิ่นที่อยู่อาศัยลิงแสมที่อยู่ในป่าจะมีลักษณะสีเข้มกว่าลิงแสมที่อยู่ในบริเวณป่าชายเลน ที่ซึ่งมีเกลือในอากาศสัมผัสกับแสงแดดมากกว่า ลิงชนิดนี้มีลักษณะหางกลม ขนบริเวณหัวสั้นตั้งชี้ตรงและชี้ไปด้านหลัง ลูกลิงที่อายุน้อยหัวจะมีหงอน แต่จะยืดยาวขึ้นเมื่อมีอายุที่มากขึ้น โดยปกติลิงแสมจะอาศัยอยู่ในป่าชายเลน แต่บางครั้งก็อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นและพื้นที่สูงประมาณ 2,000 เมตร หรือพื้นที่เกษตรกรรม ลิงแสมพยายามปรับตัวให้สามารถอยู่ในพื้นที่บริเวณขอบนอกของป่ามากกว่าอยู่ในป่าลึก ชีวิตที่อยู่ใน “โลก” อยู่ใน “จักรวาล” อันกว้างใหญ่ ที่ซึ่งแปรเปลี่ยนไปตามการเคลื่อนที่อันไม่เคยหยุดนิ่งของสรรพสิ่ง ไม่ได้ดำรงอยู่เพื่อให้มนุษย์กดปุ่มสั่งให้เป็นได้ดังใจไม่มีใครสั่งจักรวาลได้ โลกและชีวิตแวดล้อมในทุกๆบริบทมีสิ่งที่เราไม่สามารถควบคุมบัญชาได้มากมายเต็มไปหมด สิ่งต่างๆ จะเกิดขึ้น เปลี่ยนแปลง ผันผวนอะไรก็แล้วแต่ที่เกินความสามารถของมนุษย์ที่จะควบคุมได้ สิ่งเหล่านั้นไม่เคยสนใจแม้แต่น้อยว่าเราจะได้รับผลกระทบอย่างไร ไม่ต่างอะไรกันกับการที่อากาศบางวันบางคืนก็มีแดดและเย็นลง ไม่สนใจว่ามีมนุษย์คนไหนจะหนาว ยิ่งเราเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พยายามควบคุมบงการให้เป็นไปตั้งใจมากเท่าไร่ สรรพสิ่ง และสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นมนุษย์ไม่อาจรู้จักตัวตนได้ดีพอก็ยิ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า มนุษย์เราเข้าใจผิดไปเองเพราะยึดมาตรฐานความเข้าใจและการรับรู้ในรูปแบบของมนุษย์เพียงเท่านั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

- 1.2.1 เพื่อเป็นการเปิดมิติการรับรู้จากภาพถ่ายที่หยุดนิ่งความเข้าใจในบริบทของชีวิตโดยไม่ก่อให้เกิดการคุกคามในเชิงลบ
- 1.2.2 เพื่อให้ผู้ชมได้ครุ่นคิดกับประสบการณ์ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต ตามประสบการณ์ชีวิตในแต่ละบุคคลอย่างไม่ยากและซับซ้อนจนเกินความเข้าใจตามมุมมองของตนเอง
- 1.2.3 เพื่อเผยให้เห็นถึงช่องว่างในใจที่สังคมไม่เห็นมาก่อน ทั้งผู้ที่อาศัยใกล้ชิด และไม่ได้มีประสบการณ์ในสภาวะนี้
- 1.2.4 เพื่อการศึกษาและพัฒนาด้านศิลปะภาพถ่าย (Photography Art) และศิลปะการจัดวาง (Art Installation) โดยทำความเข้าใจสื่อเหล่านี้มากขึ้น
- 1.2.5 เพื่อทำความเข้าใจแนวความคิดผสมผสาน (Hybridization) ทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหลากหลายผ่านผลงาน และวิถีคิด

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 นำเสนอความสัมพันธ์ในพื้นที่ใหม่จากป่าสู่เมืองของมนุษย์และลิงจากสำนักที่มนุษย์ได้พยายามสร้างพื้นที่ส่วนตัวของตนเองแยกออกจากลิง ทั้งเต็มใจและไม่เต็มใจ และค้นพบตัวตนที่แท้จริงของการเป็นมนุษย์
- 1.3.2 งานภาพถ่าย (Photography) แนว Fine Art
- 1.3.3 เทคนิคภาพถ่าย (Photography) และภาพพิมพ์บนกระดาษ Photoprint ที่ขยายจากภาพถ่าย
- 1.3.4 จำนวนผลงานมีทั้งหมด 9 ชิ้น ขนาด 50 x 30 นิ้ว จำนวน 9 ชิ้น

1.4 ข้อมูลค้นคว้า

ศึกษาจากหนังสือตำราศิลปะหนังสือภาพถ่าย และหนังสือทางปรัชญา

1.4.1 หนังสือตำราปรัชญา

- 1.4.1.1 หิมาลัยไม่มีจริง ผู้เขียน นีวกลม ของสำนักพิมพ์ KOOB ในเครือบริษัท เลี้ยงลูกด้วยนม จำกัด
- 1.4.1.2 The Art of Loving ศิลปะแห่งการรัก ผู้เขียน Erich Fromm แนวคิดเยอรมันของสำนักพิมพ์ มูลนิธิหนังสือเพื่อสังคม

1.4.2 หนังสือนิยายสารและหนังสือความรู้ค้นคว้า

- 1.4.2.1 National Geographic ฉบับที่ 195 ตุลาคม 2560 กว่าจะมาเป็น เจน กูดคอลลี หน้า 25-45 โดย โทนี เกอร์เบอร์ ภาพถ่าย ซูโก ฟาน ลาวิก สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
- 1.4.2.2 National Geographic ฉบับที่ 191 มิถุนายน 2560 สำรวจโลก สัตว์ก็มีหัวใจ หัวข้อตามหาผู้รักผู้รื้อนแรง เรื่อง แพทริเซีย เอคมันด์ส หน้า 19 สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
- 1.4.2.3 โลกสี่สัปดาห์ชนชาติน่าทึ่ง ผู้เขียน ริคเตอร์ส ไดเจสท์ ของสำนักพิมพ์ ริคเตอร์ส ไดเจสท์ (ประเทศไทย) จำกัด
- 1.4.2.4 สารคดี ลิงวอกภูเขา เรื่องเล่าของลิงบนยอดไม้ ผู้เขียน ปิยะ สายสวัสดิกุล ภาพ กิตติศักดิ์ ศรีธรรม หน้า 50-77 ของสำนักพิมพ์ บริษัทโรงพิมพ์กรุงเทพ จำกัด

1.4.3 หนังสือตำราศิลปะ

- 1.4.3.1 สูจิบัตร Sebastião Salgado ชื่อหนังสือ The world Through his eyes งานแสดง Bangkok art and culture centre พิมพ์โดย Sundaram Tagore Gallery
- 1.4.3.2 Art Now vol.3 Acutting - edge selection of today's most exciting artists ผู้เขียน Hans Werner Holzwarth ของสำนักพิมพ์ Taschen
- 1.4.3.3 สูจิบัตร Eye to Eye ผู้เขียน Frans Lanting ของสำนักพิมพ์ Taschen
- 1.4.3.4 สูจิบัตร @ NatGeo The most popular Instagram Photos ผู้เขียน Systrom และ Kevin สำนักพิมพ์ National Geographic Partners Washington, DC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4 หนังสือภาพถ่าย

1.4.4.1 208 ชื่อแนะนำ ผู้รักการถ่ายภาพต้องรู้ ผู้เขียน กนก เดชวาสน์ ของสำนักพิมพ์ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

1.4.4.2 Complete Photography Workshop เรียนรู้เทคนิคและทักษะเพื่อการถ่ายภาพอัน นามหัศจรรย์ของคุณ ผู้แก้ไขบทความ Daniel Lezano ของสำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

1.4.4.3 Advanced Photography เรียนรู้เทคนิคการถ่ายภาพขั้นสูง เพื่อผลงานระดับมืออาชีพ ผู้แก้ไขบทความ Daniel Lezano ของสำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

1.4.4.4 Basic Dramatic Photography ผู้เขียน ไม้หลัก ของสำนักพิมพ์ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

1.4.5 เว็บไซต์

1.4.5.1 www.enac-club.com/pic/nature/nature-animal/crab-eating-macaque/crab.com

1.4.5.2 www.lmf-lopburi.com

1.4.6 ศึกษาจากผลงานการแสดงศิลปะ

1.4.6.1 BACC หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

1.4.6.2 The National Art Center Tokyo, Japan

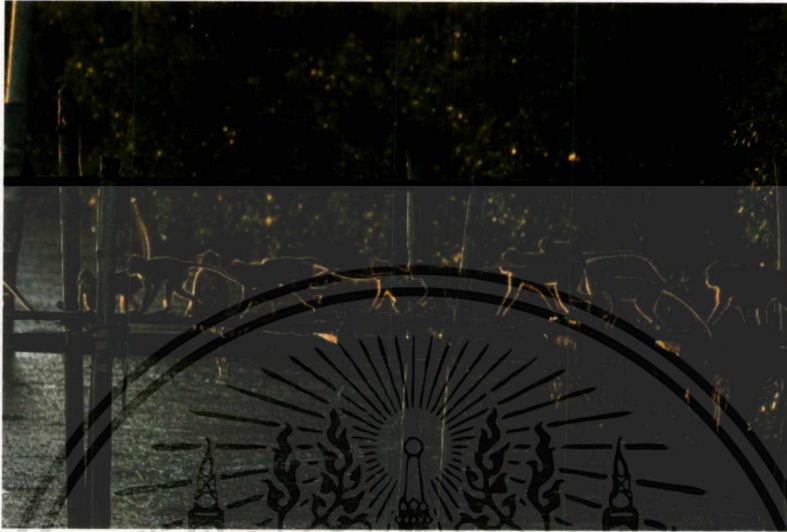
1.4.6.3 House of Lucia เอกมัย ซอย 8

1.4.6.4 CMU Art Center หอศิลป์วัฒนธรรมเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

1.4.6.5 Maiiam พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยม จังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์

รูปที่ 2.1 ภาพฝูงลิงแสม (Long-tailed macaque) ณ บางตะบูน จ.เพชรบุรีกว่า 300 ตัว กำลังเดินทางเข้าสู่ชุมชนผ่านเส้นทางนี้จากป่าชายเลน

2.1 ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปได้มีการกระทำต่อกันเพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สาเหตุที่มนุษย์มีความสัมพันธ์กับสังคม

- 2.1.1 มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ชอบอยู่รวมกันเป็นพวกพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การรวมกลุ่มอยู่ร่วมกันมีลักษณะเป็นระเบียบแบบแผน และมีระบบความสัมพันธ์ละเอียดอ่อนมากกว่าสัตว์อื่นๆ การรวมกลุ่มอย่างมีระเบียบแบบแผนเรียกว่า มนุษย์มีวัฒนธรรม
- 2.1.2 มนุษย์เป็นผู้สร้างสังคม พยายามทำให้สังคมมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้เกิดความสงบสุข ความปลอดภัย และสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่สังคม
- 2.1.3 สังคมเป็นเป้าหมายให้มนุษย์เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สังคมได้กำหนดขนบธรรมเนียม ประเพณี กฎหมาย ระเบียบแบบแผน วิธิดำเนินชีวิต เพื่อให้มนุษย์กระทำตาม หรือละเว้น การกระทำ เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

สิ่งมีชีวิต (Organism) เช่น แมว สุนัข วัว ควาย ไก่ ปู สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวกันอยู่รวมกันกลายเป็นครอบครัว (Family) หลายๆครอบครัวอยู่รวมกันในบริเวณหนึ่งกลายเป็นประชากร (Population) การดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตเดียวกันจะต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น เช่น ต้องมีอาหาร มีที่อยู่อาศัย เป็นต้นจึงต้องเกิดกลุ่มสิ่งมีชีวิต (Community) ขึ้นเมื่อรวมกลุ่มสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตในบริเวณนั้นเข้าด้วยกันกลายเป็น ระบบนิเวศ (Ecosystem) “ถ้าความสัมพันธ์ทั้งสองลักษณะเกิดขึ้นพร้อมกันในทุกๆระบบนิเวศนั้นคือความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันทำให้สิ่งมีชีวิตทุกชนิดดำรงชีวิตอยู่รอดได้”

2.2 สังคมและวัฒนธรรม ความหมายของสังคม

สังคม หมายถึงกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ยอมรับระบบแบบแผน กฎเกณฑ์ของสังคมในการดำเนินชีวิต

2.2.1 ลักษณะของสังคม

- 2.2.1.1 มีอาณาเขตเป็นที่รู้จักกันว่า มีขอบเขตในพื้นที่แคไหนเท่าไร
- 2.2.1.2 อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นสมาชิกของสังคมเดียวกันรู้ว่าใครเป็นพวกของตนหรือใครไม่ใช่พวกของตน
- 2.2.1.3 แบ่งงานกันทำตามความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน และร่วมมือกันทำงานสิ่งนั้น
- 2.2.1.4 มีความคิด ความเชื่อบรรทัดฐานค่านิยมคล้ายคลึงกัน เพราะได้รับการอบรมสั่งสอนขัดเกลาอย่างเดียวกัน

2.2.2 หน้าที่ของสังคม

- 2.2.2.1 เสริมสร้างและผลิตสมาชิกใหม่ได้แก่ดำรงรักษาชีวิตมนุษย์ในสังคมให้สืบต่อกันโดยไม่ขาดสาย และผลิตสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเก่าที่ตายไป
- 2.2.2.2 ผลิตแจกแจงสินค้าและบริการ ได้แก่ ผลิต จ่ายแจก และบริการเครื่องอุปโภคแก่สมาชิกของสังคม
- 2.2.2.3 อบรมสั่งสอนขัดเกลาสมาชิกของสังคมให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมได้แก่ สังคมจะต้องอบรมสั่งสอนและขัดเกลาสมาชิกใหม่
- 2.2.2.4 ดำรงรักษาไว้ซึ่งระเบียบกฎหมายของสังคมได้แก่การที่สังคมต้องจัด เจ้าหน้าที่ควบคุม ดูแล ลงโทษผู้ละเมิดระเบียบกฎหมายของสังคม

2.3 ความหมายของวัฒนธรรม

วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่รวมเอาความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรม กฎหมาย ประเพณี ความสามารถ และนิสัยอื่นๆ ที่มนุษย์ได้มาในฐานะการเป็นสมาชิกของสังคม หรือกล่าวสั้นๆ ว่า วัฒนธรรม หมายถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมใดสังคมหนึ่งเป็นวิถีชีวิตที่มีลักษณะเป็นแบบแผนคล้ายคลึงกัน

2.3.1 ลักษณะของวัฒนธรรม

2.3.1.1 เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคม

2.3.1.2 เป็นผลมาจากการเรียนรู้ที่ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิด

2.3.1.3 เป็นผลรวมของหลายๆ สิ่ง เช่น ความรู้ ความเชื่อ วิถีดำเนินชีวิต สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ

2.3.1.4 เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ

2.3.2 หน้าที่ของวัฒนธรรม

2.3.2.1 วัฒนธรรม ก่อให้เกิดสถาบัน เช่น สถาบันครอบครัวจะกำหนดว่า ชายจะมีภรรยากี่คน หญิงจะมีสามีกี่คน เป็นต้น

2.3.2.2 วัฒนธรรม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม เช่น ในสังคมไทย ผู้ชายจะเกณฑ์ทหารเมื่อบรรลุนิติภาวะ เป็นต้น

2.3.2.3 วัฒนธรรม ทำหน้าที่ควบคุมสังคม เช่น ผู้ละเลยประเพณีต่างๆ จะได้รับการตำหนิจากสังคมการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือละเมิดกฎหมายจะถูกลงโทษ เป็นต้น

2.3.2.4 วัฒนธรรมทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวในสังคม ได้แก่ การที่สมาชิกของสังคมมีวิถีดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกันทำให้สังคมเป็นปึกแผ่น มีความจงรักภักดี และอุทิศตนให้กับสังคม ทำให้สังคมอยู่รอดและเจริญก้าวหน้า

2.3.3 ประเภทวัฒนธรรม

วัฒนธรรมแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ

2.3.3.1 วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น เครื่องมือ รถยนต์ หนังสือ อาคารบ้านเรือน โบสถ์ วิหาร เป็นต้น

2.3.3.2 วัฒนธรรมที่ไม่ใช่วัตถุ ได้แก่ ความคิด ภาษาถ้อยคำ ค่านิยมประเพณี และศีลธรรม

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและวัฒนธรรม

สังคมเน้นกลุ่มคน จำนวนคน และความสัมพันธ์ของบุคคลในสังคมที่มีต่อกัน วัฒนธรรม เน้นแบบแผน กฎเกณฑ์ วิธีการ หรือแบบอย่างในการดำเนินชีวิต สังคมจะขาดวัฒนธรรมไม่ได้ และวัฒนธรรมจะอยู่ตามลำพังโดยปราศจากสังคมไม่ได้เช่นเดียวกัน สังคมที่ขาดวัฒนธรรมจะมีสภาพขาดระเบียบขาดกฎเกณฑ์ ขาดวิถีทางการดำเนินชีวิตไม่ต่างจากสังคมสัตว์ เพราะสิ่งที่แสดงว่าสังคมมนุษย์แตกต่างไปจากสังคมสัตว์ก็คือ มนุษย์มีวัฒนธรรมนั่นเอง ส่วนวัฒนธรรมจะดำรงอยู่ได้ก็ต้องอาศัยสังคม เพราะสังคมเป็นผู้สร้างวัฒนธรรมขึ้นมา

2.5 สัตว์กับมนุษย์

2.5.1 ลักษณะธรรมชาติของมนุษย์ที่เหมือนกับสัตว์อื่น

2.5.1.1 ต้องการอาหาร น้ำ และอากาศ

2.5.1.2 ต้องการที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและชีวภาพในการบำบัดความต้องการ

2.5.1.3 มีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้ให้กำเนิด (แม่)

2.5.2 ลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์ที่แตกต่างจากสัตว์อื่น

2.5.2.1 มีลำตัวตั้งตรง ทรงกายได้ตั้งตรงเคลื่อนไหวได้รอบตัว และรวดเร็ว

2.5.2.2 มีดวงตาคู่อยู่ด้านหน้ากะโหลกศีรษะทำให้มองเห็นได้ในระยะไกล

2.5.2.3 มีสมองขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว 1 ต่อ 50 มีประสาทสมองมากทำให้มนุษย์ฉลาดกว่าสัตว์อื่น

2.5.2.4 มีความต้องการทางเพศไม่จำกัดฤดูกาล ต่างจากสัตว์อื่นซึ่งผสมพันธุ์กันเป็นฤดูทำให้เกิดระบบระเบียบทางสังคม

2.5.2.5 มีระบบประสาทที่สลับซับซ้อนกว่าสัตว์อื่นมีสมองที่ฉลาดมีความคิดละเอียดลึกซึ้ง เรียนรู้ระดับหนึ่งแล้วสามารถพัฒนาต่อได้อย่างไร้ขีดจำกัด

2.5.2.6 เปล่งเสียงได้มากกว่าสัตว์

หากเราย้อนกลับไปหลายพันปีก่อน พื้นที่แห่งนี้เคยเต็มไปด้วยชีวิตชีวา โลกลีเจียว เสียงนกร้อง ดังเข้าหู จนกระทั่งเสียงสรรพสัตว์ต่างๆ อย่างดัง ได้ครอบครองความเป็นเจ้าของอาณาเขตเหล่านี้ แต่ทว่าเมื่อการมีตัวตนของมนุษย์บังเกิดขึ้นได้เหยียบย่ำเข้ามายังพื้นที่แห่งนี้การสูญสลายของ โลกลีเจียว และสิ่งมีชีวิตต่างๆ ก็สูญสลายลงไป พร้อมๆ กับการเกิดใหม่ ของอาคารบ้านเรือน วัดวาอาราม ดึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการหลอมรวมความเป็นปรนนิมอันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงตัวตนเฉพาะกลุ่มของมนุษย์ ที่เรียกว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“วัฒนธรรม” เรื่องเล่าขานถูกบอกเล่าสืบต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนาน และเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การบอกเล่าที่บิดเบือนไปจากเดิมของมนุษย์ที่พยายามบิดเบือนความจริงเดิมที่เคยเป็นอยู่ของพื้นที่ผสมกับจินตนาการ ก่อเกิดตำนาน และนิทานมากมาย ที่พูดถึงการมีอยู่ของ “หนุมาน” มาสร้างเมืองวานรอาศัยอยู่ในจังหวัดลพบุรี เรื่องได้บังบอกถึงเมื่อครั้งพระรามทำศึกชนะทศกัณฐ์ พระรามมีประสงค์จะมอบความดีความชอบให้กับ หนุมาน แต่หนุมานไม่ประสงค์เสลสมอพระรามเจ้าเหนือหัว จึงถวายเมืองคืน แต่พระรามอยากให้หนุมานได้ครองเมืองอยู่ดีจึงให้ไปครองเมืองที่สร้างขึ้นใหม่โดยอธิษฐานเสี่ยงทายด้วยการแสดงศรตก ณ ที่ใด ก็ให้สร้างเมือง ณ ที่นั้น ปรากฏว่าศรตกลงที่ทะเล อานุภาพของศรพรหมาศรทำน้ำทะเลแห้งเป็นบริเวณกว้าง พื้นที่นั้นเรียกว่าทุ่งพรหมาศรดินที่ศรปัดกร่อนจนสุกกลายเป็นดินสีขาวที่เรียกว่า “ดินสอพอง” หนุมานเหาะตามลงมา แล้วใช้หางกวาดโดยรอบกำหนดเป็นเขตเมือง อานุภาพของหางหนุมานทำให้เกิดคูเมือง และเนินดินพูนสูงขึ้นกลายเป็นปราการป้องกันศัตรู เมืองนั้นมีชื่อว่าเมืองลพบุรีในปัจจุบันตามตำนานในเรื่องดังกล่าวด้วย หนุมานสร้างเมืองลพบุรี ทำให้ผู้คนเข้าใจว่าลพบุรีนั้น น่าจะสืบเชื้อสายต่อเนื่องกันมาตั้งแต่หนุมานสร้างเมืองขึ้นสมัยทวารวดีนานนับพันปีมาแล้ว ตามหลักฐานตำนานที่ปรากฏอย่าง โบราณวัตถุเก่าแก่ทั้งหมดนั้นคือความเชื่อถือที่เป็นตำนานเล่าสืบกันมาในความเป็นจริงทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นจากการมีตัวตนอยู่ของมนุษย์ที่ทำลายป่าไม้ต่างๆ และพยายามสร้างถิ่นอาศัยที่กาลเวลาได้ทำให้ถิ่นอาศัยของมนุษย์เปลี่ยนแปลงเจริญเติบโตขยายอาณาเขตมากขึ้น มีเอกลักษณ์ประจำชาติที่น่าเชื่อถือ หรือ วัฒนธรรมประจำชาติที่อธิบายไว้ได้อย่างชัดเจน เอาไว้สอนลูกหลานให้ภูมิใจในความเป็นชาติของตน ถ้าลองเดินให้ทั่วๆ จะเห็นว่าสารพัดประเทศได้ขีดเส้นแบ่งสมมุติให้เป็น “รัฐชาติ” ด้วยกันทั้งสิ้นใน ชาติ เดียวกันมีผู้คนที่มีหน้าตา ภาษา อาหาร เสื้อผ้า นิสัยใจคอ วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และวิถีชีวิต แตกต่างมากมาย

แนวคิดเรื่อง “ชาติ” พึ่งเกิดขึ้นใน โลกสมมุติของมนุษย์เมื่อประมาณศตวรรษที่สิบแปดนี้เอง มันมาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางอำนาจและวิธีการที่มนุษย์มอง โลกใบนี้ รัฐชาติมาพร้อมกับการพัฒนาสู่ความทันสมัย แยกการปกครองออกจากโลกของศาสนา แยกอำนาจให้ศาสนจักรรับบทบาทดูแลจิตใจ ส่วนอาณาเขตแห่งชีวิต การเมือง สังคมนั้น ยกให้เป็นหน้าที่ ของรัฐชาติ จัดการดูแลเมื่อมีชาติ จึงต้องขีดเส้นแบ่งอาณาเขตกันให้ชัดเจน ชาติต้องการพื้นที่ที่แน่นอน การขีดเส้นนั้นย่อมทับทาบเข้ากับผู้คนหลากหลายที่เคยกระจายกันอยู่ ชาวป่าชาวเขาที่ไม่มีแนวคิดเรื่องชาติ ก็ถูกจัดระบบให้อยู่ในชาติเดียวกัน เช่นเดียวกันกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆ เช่น ลิง ที่ต้องพยายามปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในสังคม “ชาติ” ของมนุษย์ ดำรงหาเลี้ยงตัวเองจากแหล่งวัฒนธรรม ตำนานความเชื่อของคนในพื้นที่ใหม่สำหรับลิง ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับลิง จากการที่ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่ท้องถิ่นได้สอบถามพูดคุยกับประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในพื้นที่ สังคมส่วนใหญ่เชื่อว่าลิงเหล่านี้คือลิงของ เจ้าพ่อศาลพระกาฬบางคนก็หาวิธีเลี้ยงชีพจากการขายอาหารลิง ในขณะที่บางคนเกลียดลิงเป็นอย่างมากการอยู่ในพื้นที่ร่วมกันกับลิงหากมองลึกลงไป ในจิตใจมนุษย์ จะพบว่ามนุษย์จำเป็นต้องอยู่เพื่อหาเลี้ยงชีพเพื่อมีชีวิตรอด และเพื่อเศรษฐกิจของชาติ

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์

“เราต่างก็มีความกลัวต่อสิ่งมีชีวิตที่เราไม่อาจรู้จักได้อย่างดีพอ” ชีวิตเป็นไปตามที่เราคิด โลกใบนี้เป็นไปตามที่เราเลือกคิดความ บางคนอาจมองว่าท่าน “ลาเซ ริน โปเซ” ลามะอาวุโสระดับริน โปเซ อายุแปดสิบสี่ปี ซึ่งเคยถูกจับกุมตัวไว้ตอนจีนบุกยึดทิเบต ตลอดยี่สิบเอ็ดปีที่ถูกขังไว้ ท่านถูกทรมานเพื่อต้องการให้เปลี่ยนความเชื่อ ศาสนา จนกระทั่งร่างกายท่อนล่างพิการ ไม่สามารถใช้งานได้ ท่านกล่าวกับบุคคลภายนอกที่มาเยือนและฟังเรื่องราวจากท่านว่า ช่วงเวลาที่ทรมานที่สุดในช่วงยี่สิบเอ็ดปี คือช่วงที่ท่านเจอ โจรคนที่มาประทุษร้ายท่าน

บางคนอาจมองว่าคำตอบของท่านลาเซเป็นคำตอบ โลกสวย จัดหมวดหมู่ให้ท่านอยู่ในมนุษย์ที่มองโลกในแง่ดี เราเลือกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตไม่ได้ แต่เราเลือกที่จะสัมผัสมันด้วยหัวใจที่แตกต่างออกไปได้ สำหรับหัวใจที่งดงามย่อมแปรสภาพห้องขังกลายเป็นสวนสวรรค์ได้ทั้งนั้น ไม่แปลกหากจะมีคนไม่เลือกมองโลก และฝึกจิตใจของตนในแนวทางของท่านลาเซ ต่างคนต่างจิตใจ ต่างมนุษย์และเผ่าพันธุ์ หากข้าพเจ้าได้ยินเรื่องราวของท่านเมื่อห้าปีที่แล้ว ข้าพเจ้าคงหัวเราะเยาะด้วยความขสโธหยังหยังทะเลในตนเองก็เป็นไปได้ เรื่องเล่าที่ข้าพเจ้าได้อ่านจาก “นักรลม” ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจคำว่า ความแตกต่างอยู่ที่เราเลือกดินแดนซมบาลาที่เราอยากอยู่ หากชีวิตคือการเดินทาง ทุกทางที่เดินล้นนุไปด้วยความทุกข์ อาจมีสัตว์ตัวหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งตัวพุ่งจู่โจมทำร้ายเรา โดยที่เรามากจะคาดไม่ถึงถึงเกิดขึ้นเสมอ แต่สำหรับคนที่มุ่งหน้าสู่พื้นที่ ที่สงบสุขสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างทางล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องมือฝึกจิตใจ เป็นเครื่องเจียรระในความรัก ความเมตตา และแข็งแกร่ง ผ่านสถานการณ์เดียวกันแต่สองคนที่มีจิตใจคนละแบบย่อมเดินทางสู่เป้าหมายที่ต่างกัน

ความคิดเหล่านี้ได้ถาโถมเข้าไปในข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าตกอยู่ภายในเส้นทางป่าชายเลน ซึ่งเป็นทางผ่านเดียวที่เหล่าฝูงลิงแสมกว่า 300 ตัว ใช้เส้นทางเข้าออกป่าสู่ชุมชน ย้อนไปเมื่อสิบนาทีก่อนที่ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่เพียงลำพัง หากแต่มีเพื่อนร่วมทางที่มาร่วมเดินทางในโครงการ Workshop Olympus Picture tell a story by National Geographic เมื่อพวกเขาได้เห็นฝูงลิงแสมแสมจำนวนมากมายังฝั่งตรงมายังเส้นทางที่มนุษย์อย่างเราเข้าไปแปลกปลอมในพื้นที่ เพื่อนร่วมเดินทางของข้าพเจ้ามีความรู้สึกหวาดกลัว ไม่พอใจที่ลิงแสมเหล่านี้ทำให้ตนไม่สามารถเข้าไปยังด้านในตามความคิดที่ตนอยากเข้าไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงเลือกที่จะวิ่งจากไป หลงเหลือแต่เพียงข้าพเจ้าที่ภายในใจอุดมไปด้วยชุดความคิดของท่านลิน โปเซ อย่างหนาแน่น นอนหมอบกับพื้นทำให้สายตาของข้าพเจ้าไม่อยู่เหนือกว่าฝูงลิงแสมเหล่านี้ มันเป็นช่วงเวลาที่อยู่ในใจข้าพเจ้าได้ถูกสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่มนุษย์กลืนกินหายไปจากพื้นที่ และเดินออกมาจากป่าชายเลนด้วยความรู้สึกใหม่ที่เริ่มมองบริบทต่อสังคมเมืองและชุมชนเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

2.7 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบเขียนบันทึกด้วยรูปวาด เรื่องราวที่ผ่านมาในแต่ละวัน ราวกับเป็นการทบทวนช่วงเวลาที่ผ่านมาเหล่านั้น เรื่องราว อารมณ์ความรู้สึก ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เป็นสิ่งหนึ่งที่ยืนยันได้ว่าเราดำรงอยู่ในที่ช่วงเวลาเหล่านั้นที่ผ่านๆมามีความหมายอย่างไร นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีวรรณกรรมบันทึกการเดินทาง ที่ข้าพเจ้าชอบอ่าน เช่นเรื่อง “หิมาลัยไม่มีอยู่จริง” ของ นีวกลม ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองมิติใหม่กับสิ่งมีชีวิตรอบข้างของข้าพเจ้า ความเข้าใจในความแตกต่างของสิ่งมีชีวิตอันหลากหลายเชื้อชาติหลากหลายสายพันธุ์

เซบาสเตียว เซลกาโด (Sebastião Salgado)

1. เซบาสเตียว เซลกาโด (1944 – ปัจจุบัน) โดยศึกษาแนวคิดของศิลปินผู้นี้ซึ่งอยู่ในกลุ่ม Document Photography ภาพถ่ายขาวดำที่มีชื่อเสียงจากชุดผลงานที่มีอิทธิพลมากที่สุดของเขา คือ เวิร์ดเกอร์ส (ค.ศ. 1986–1992) เอ็กซ์โซดัส (ค.ศ. 1993–1999) และเจเนซิส (ค.ศ. 2004–2011) รวมถึงผลงานภาพถ่ายภาพขาวดำที่ให้สีเสมือนจริง ชุด อาเธอร์ อเมริกาส์ จากภาพถ่ายที่ยังคงอยู่ในความจำของทิวทัศน์ที่กำลังจะสูญหายไปภาพถ่ายที่แสดงถึงเหตุการณ์การย้ายถิ่นของคนทั่วโลกผลงานแต่ละชิ้นของเขาเต็มไปด้วยความรู้สึกร่วมและความเอาใจใส่ ทำให้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลค่อนข้างมาก

รูปที่ 2.2 GENESIS Southern elephant seal calves at Saint Andrews Bay
South Georgia, 2009, gelatin silver print, 36 x 50 inches/91.4 x 127 cm

จุดเด่นของผลงาน เซบาสเทียว เซลกาโด

1. ชอบถ่ายภาพแนวขาวดำทุกภาพ ทุกชุดผลงาน
2. เน้นไปในลักษณะของสีขาวดำที่สามารถเข้าใจในสิ่งที่จะสื่อชัดเจน
3. ช่วงแรกของผลงานจะเน้นหนักไปทางด้านสังคมมนุษย์ แต่ผลงานชุดหลังได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับมนุษย์บน โลก

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก เซบาสเทียว เซลกาโด

1. โทนสีขาวดำ ที่ทำให้ผลงานมีความมีดคริม ให้ความรู้สึกจริงจัง
2. เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับมนุษย์ในชุด GENESIS

ฟราน แลนด์ทิง (Frans Lanting)

2. ฟราน แลนด์ทิง (1951 - ปัจจุบัน) โดยศึกษาแนวคิดของศิลปินผู้นี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มแนว Wildlife Photography ชุดผลงานที่มีอิทธิพลมากที่สุดของเขา คือ EYE TO EYE (ค.ศ.1998)

รูปที่ 2.3 Cougar, Belize, 1998

<https://swhappinessss.blogspot.com/2011/11/frans-lanting-namib-naukluft-park-camel.html>

จุดเด่นของผลงาน ฟราน แลนด์ทิง

1. ชอถ่ายภาพแนว Wildlife ทุกผลงาน
2. เน้นไปในเรื่องราวความงดงามของสิ่งมีชีวิตหลากหลายสายพันธุ์เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจในจิตวิญญาณของการมีชีวิตที่ควรค่าแก่การปกป้องแล้วให้สิทธิชีวิตของพวกเขา
3. ผลงานได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันกับมนุษย์บนโลก
4. ความชำนาญในการเข้าใจในตัวสัตว์ป่าทุกชนิดก่อนถ่ายภาพ และการมองทิศทางของแสง เพื่อให้สามารถจบหลังกล้องได้ดีก่อนนำมาปรับแต่งเล็กน้อยในโปรแกรม

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก ฟราน แลนด์ทิง

1. การเข้าใจที่จะเรียนรู้ศึกษาสัตว์ และสิ่งมีชีวิตต่างๆซึ่งเป็นพื้นฐานความรู้ก่อนการถ่ายภาพ
2. ชุดโทนสีสัน ค่ารูรับแสง เพื่อการสร้างเนื้อหาต้นฉบับสีที่ดีก่อนนำมาปรับปรุงแสง

2.8 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้เลือกทำงานด้วยกล้องถ่ายภาพดิจิทัล (DSLR) เป็นหลัก ที่สามารถดึงภาพถ่ายความละเอียดสูงออกมาและนำมาสร้างสรรค์พัฒนาเป็นรูปแบบของตนเองผ่านเฟรมภาพและใช้โปรแกรม Photoshop กับ Lightroom เพื่อปรับเปลี่ยนแก้ไขบอกเล่าความสัมพันธ์ที่ถูกเชื่อมโยงกันกับสิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวด้วยความรวดเร็วและผสานกับสถาปัตยกรรมที่มนุษย์สร้าง การอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตที่หลากหลายผ่านช่วงกาลเวลา ด้วยการเคลื่อนไหวโดยที่ลิงแสมเป็นผู้วาดผ่านเฟรมดิจิทัลกึ่งอนาล็อก (Analog) ผลงานชุดนี้จึงเกิดจากความตั้งใจในการพยายามสร้างสรรค์มิติใหม่ของพื้นที่ที่ฝูงลิงแสมอาศัยอยู่โดยมีความซับซ้อนและเปราะบางทางอารมณ์ และความรู้สึก มันคือความท้าทายอย่างมากกับความรูสึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ต่างก็มีความกลัวเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งที่ตนไม่รู้จักคิดพอ เพื่อสื่อถึงอำนาจความรุนแรง อำนาจทางอารมณ์ในจิตใจของมนุษย์ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดชุดงานอันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ข้าพเจ้าอยากสื่อสารไว้ และใช้กระบวนการการนำภาพถ่ายมาคัดแสงสีสร้างสรรค์ในโปรแกรมเพื่อสร้างบรรยากาศของภาพตามอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าลงไปด้วย กล่าวโดยสรุปคือการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า คือการสร้างสภาวะแวดล้อมจากเดิมที่เคยมีอยู่ขึ้นมาใหม่บนเทคนิคภาพถ่ายเพื่อบอกเล่าพื้นที่ในอดีต และปัจจุบันของพื้นที่นั้นๆ ด้วยวิธีการทับซ้อนกัน ในมิติของพื้นที่เดิมที่เคยมีอยู่มาเป็นกระบวนการสร้างงาน ก่อนจะนำภาพถ่ายมาอัดขยายบนกระดาษภาพถ่าย (Photoprint)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

Picasso กล่าวว่า “ศัตรูตัวสำคัญของความคิดสร้างสรรค์คือความเคยชิน” เนื่องจากการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน ความเคยชินเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะทำให้ทุกอย่างเรียบง่าย หรือเหมือนเดิมและปลอดภัย แต่ความคิดสร้างสรรค์ล้วนเป็นสิ่งตรงกันข้าม เพราะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนไปมาอยู่เสมอ และสดใหม่ ปัจจุบันหลายคนพึ่งซื้อกล้องดิจิทัลได้พยายามถ่ายให้เยอะที่สุด การถ่ายภาพเป็นเรื่องของจำนวนแทนที่จะเป็นความคิดสร้างสรรค์ มุมมอง องค์ประกอบ เทคโนโลยีทำให้เห็นภาพได้เร็วขึ้นและง่ายต่อการมีไว้ครอบครองได้ง่ายมากขึ้น ถ่ายได้ง่ายมากขึ้น สิ่งเหล่านี้น่าจะเป็นส่วนที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์มากกว่า ซึ่งจริงๆ เป้าหมายการถ่ายภาพของข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ที่ “ปริมาณ” แต่อยู่ที่ “ความคิดสร้างสรรค์”

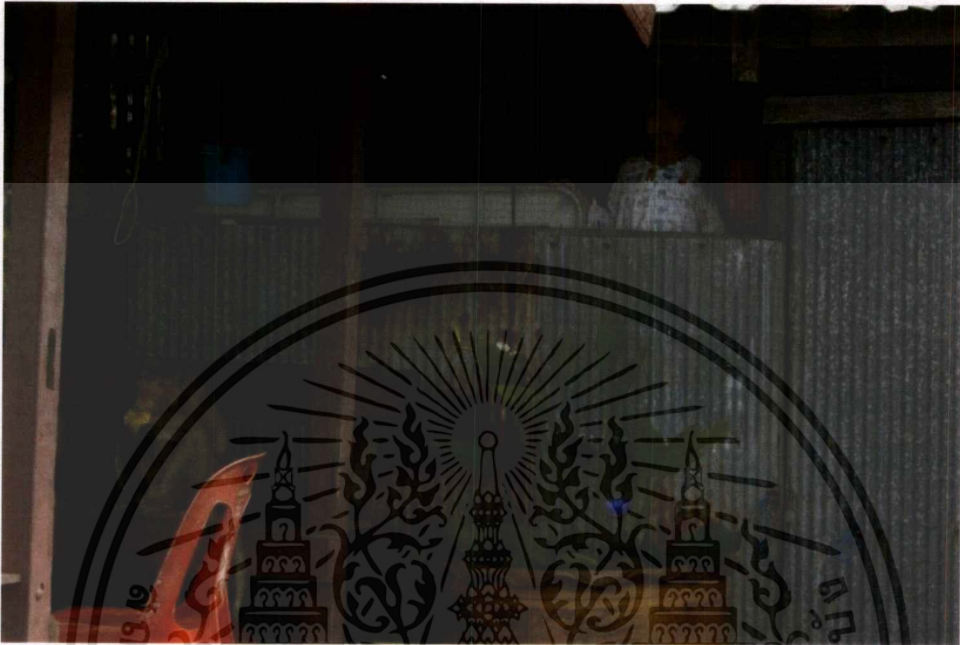
ช่วงแรกของการสร้างสรรค์เมื่อปี พ.ศ.2557 เป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าหมกมุ่นอยู่กับการเขียนรูป อ่านหนังสือ และเฝ้าสังเกตการณ์ของสัตว์ภายในสวนสัตว์ เป็นระยะเวลากว่าหนึ่งปี จนกระทั่งปี พ.ศ. 2558 ข้าพเจ้าเริ่มต้นหยิบกล้องถ่ายรูปตัวแรกในชีวิตของข้าพเจ้า รุ่น Canon EOS 650D ออกมาใช้งาน โดยช่วงแรกเป็นการทดลองผิดๆ ถูกๆ ซึ่งได้ผลลัพธ์ที่ไม่ค่อยน่าพึงพอใจสำหรับข้าพเจ้า เพราะเนื่องจากยังไม่คุ้นชินกับอุปกรณ์ และไม่มีความเข้าใจในการใช้งานกล้องเลยแม้แต่น้อย จึงได้หาหนังสือเรียนรู้การใช้งานเกี่ยวกับกล้องถ่ายรูป ในฉบับภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ กว่า 50 เล่ม ศึกษาไปพร้อมๆ กับการลงมือปฏิบัติจริงยาวเรื่อยมาจนกระทั่ง ได้รับคัดเลือกให้เดินทางไปแข่งขันถ่ายรูปร่วมกับ National Geographic Thai และ Olympus ที่ บางตะบูน จ.เพชรบุรี ได้เห็นวิถีชีวิตของผู้อยู่อาศัยร่วมกันกับฝูงลิงแสมที่อาศัยอยู่ในบริเวณเขตป่าชายเลน จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจแรกที่ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองต่อสังคมที่อยู่ร่วมกันกับสัตว์เหล่านี้ และเริ่มเข้าใจในพื้นที่ความเป็นส่วนตัวของมนุษย์กับลิงแสม รวมไปถึงคุณธรรม ความดีงาม ในขณะที่มนุษย์เองก็เป็นผู้สร้างเขตแดนพื้นที่ ความเป็นส่วนตัวของตนเองไม่ให้ ลิงแสมเข้ามาวุ่นวาย จึงเป็นประเด็นที่ข้าพเจ้าสนใจอย่างมาก และนำมาต่อยอดในการสร้างงาน “New Relationship in Space”

โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบและเป็นขั้นเป็นตอนในการลงพื้นที่จริงเป็นเวลา 2 เดือนเศษในการค้นหาสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับแนวคิดที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อในงาน และจำนวนครั้งในการปฏิบัติในพื้นที่จริงรวมทั้งสิ้น 8 ครั้งด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

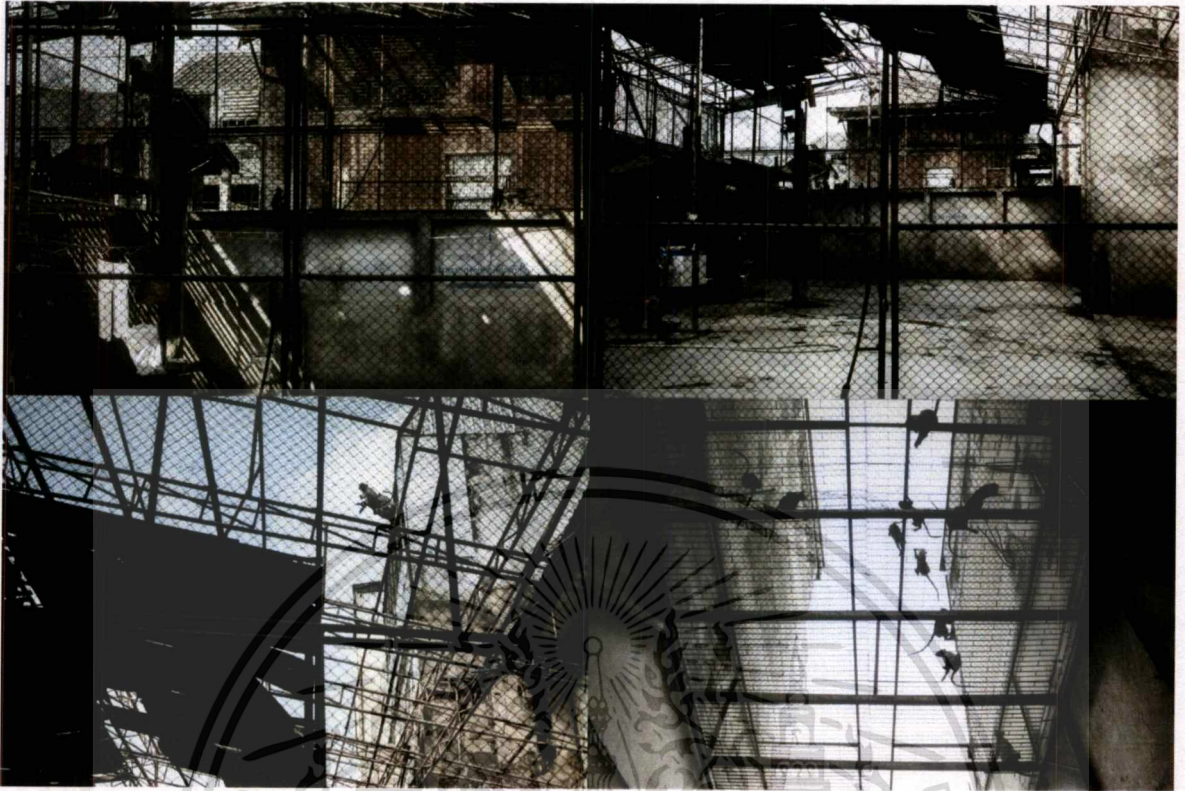

รูปที่ 3.1 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

รูปที่ 3.2 ภาพร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3 ผลงานชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1

เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าลงพื้นที่บางตะบูนเพื่อหาข้อมูลในการทำงาน ข้าพเจ้าได้พบครอบครัวหนึ่งที่อาศัยอยู่ในบ้านสังกะสีหลัง ข้าพเจ้าได้ตามฝูงลิงแสมจนกระทั่งมาหยุดอยู่หน้าบ้านหลังนี้ ลิงแสมปีนขึ้นบนบ้านหลังนี้เพื่อหาอาหารกินตามถังขยะ และหากินบริเวณป่าช้าตามของเช่น ไข่ที่ชาวบ้านจะนำมาไหว้ให้บรรพบุรุษ เด็กสาวคนหนึ่งเห็นฝูงลิงแสมจำนวนมากอยู่รอบบริเวณบ้าน มีท่าทางที่ตกใจจนไปเรียกคุณยายคุณลุงที่อาศัยอยู่ในบ้านให้ออกมาขับไล่ฝูงลิงเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงสังเกตว่าบ้านหลังนี้นอกจากจะทำด้วยสังกะสีทั้งหลังแล้ว ยังเพิ่มการป้องกันภายในบ้านด้วยการนำลูกกรงซี่เล็ก ๆ มากั้นหน้าต่างและช่องว่างในบ้านทั้งหมด ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับรูปแบบของพื้นที่ รูปทรงของสถาปัตยกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยที่ข้าพเจ้ากดถ่ายภาพเพื่อโพสท์ไปยังองค์ประกอบสร้างของบ้านหลังนี้ในจังหวะที่เด็กสาวและคุณยายมองออกมาจากบ้านและมีลิงแสมตัวหนึ่งกำลังนั่งกินอาหารอยู่หน้าบ้านพอดี

ข้าพเจ้าได้สนใจเกี่ยวกับ โครงสร้างรูปแบบบ้านของพื้นที่ที่ชุมชนอาศัยอยู่ร่วมกับลิงที่มีความแตกต่างกับบ้านที่อยู่ในพื้นที่ปกติในภูมิภาคอื่นๆ เช่น กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าได้พบปัญหาในพื้นที่บางตะบูนที่ตัวโครงสร้างสถาปัตยกรรม ไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเด่นชัดจนเท่าไร จึงได้เดินทางไปค้นหาตัว

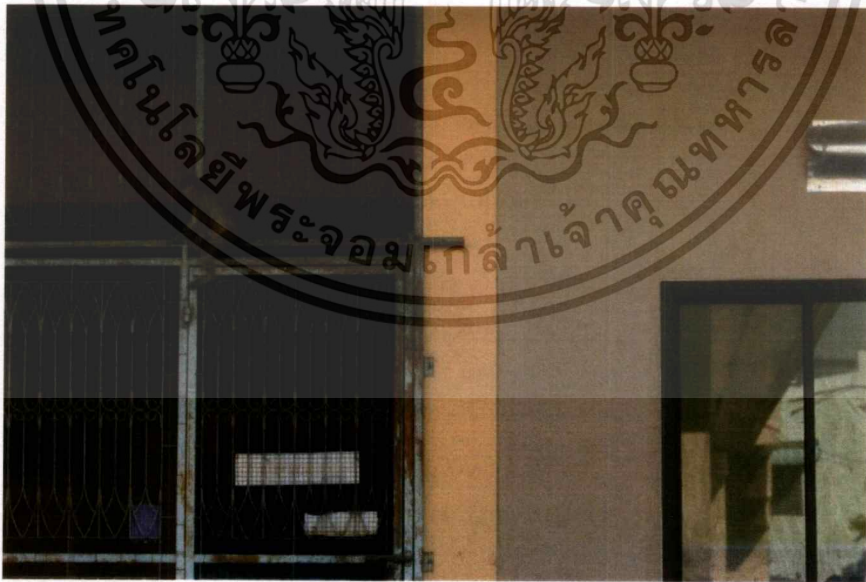
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงสถาปัตยกรรมที่มนุษย์พยายามสร้างกรอบความเป็นส่วนตัวของตนเอง จนข้าพเจ้าได้พบและลงมือทำงานในพื้นที่ลพบุรี ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 2 มาผสมผสานให้ออกมาเป็นภาพถ่ายชุดที่ 1 จำนวน 4 ภาพนี้

ภาพร่างชุดที่ 2

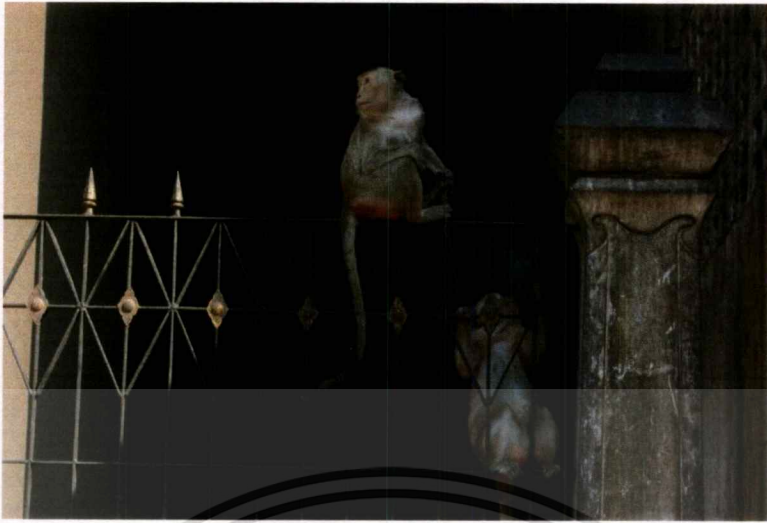

รูปที่ 3.4 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

รูปที่ 3.5 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.6 ภาพร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

รูปที่ 3.7 ผลงานชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้เกิดจากการที่ข้าพเจ้าลงพื้นที่ในลพบุรี และมีความสนใจในรูปแบบฟอร์มของประตูบ้านที่มีความแตกต่างกันออกไปตาม เอกลักษณะ ฐานะ ของผู้คนในบริเวณกลางเมืองลพบุรี โดยมีโครงสร้างสถาปัตยกรรมส่วนใหญ่ออกเป็นตึกแถวมากกว่าบ้านเดี่ยว เมื่อคนในชุมชนมีมุมมองต่อการสร้างบ้านในรูปแบบตึกแถวที่ป้องกันลมแสลมรุกเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัว โดยที่ไม่เปลืองงบในการสร้างพื้นที่บริเวณบ้านให้มีขนาดใหญ่มากมายแต่มีไว้เพื่อเน้นประโยชน์ใช้สอยอย่างจำเป็นมากกว่าการสร้างรั้วบ้านที่มีขนาดใหญ่โต แต่ก็ไม่อาจที่จะป้องกันการรุกร้าอาณาเขตของฝูงลิงแสลมได้ โดยผลงานชุดที่สองนี้ข้าพเจ้าจึงได้อัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพขยายใหญ่กว่า ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 3 เนื่องจากต้องการสร้างพื้นที่ที่แสดงออกถึงการสิ้นเปลืองที่ไม่เกิดประโยชน์อันใดต่อความเป็นส่วนตัวที่มนุษย์พยายามสร้างเพื่อความสวยงาม ข้าพเจ้าให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวพื้นที่ของประตูบ้านในชุดที่สองนี้ แต่ก็พบปัญหาในการเข้าไปถ่ายภาพค่อนข้างมากในชุดนี้เนื่องจาก ฝูงลิงแสมในเขตลพบุรีได้แบ่งออกเป็นพรรคเป็นพวก ในแต่ละจุดจะมีเจ้าถิ่นอาศัยอยู่การเข้าไปอยู่ในดงฝูงลิงแสมจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนต่อการเหยียบย่างเข้าไปซึ่งต้องระมัดระวังพฤติกรรมของตัวข้าพเจ้าไม่ทำให้ฝูงลิงแสมเกิดการหวงดินแดนของตนจนนำไปสู่การบาดเจ็บ

ภาพร่างชุดที่ 3

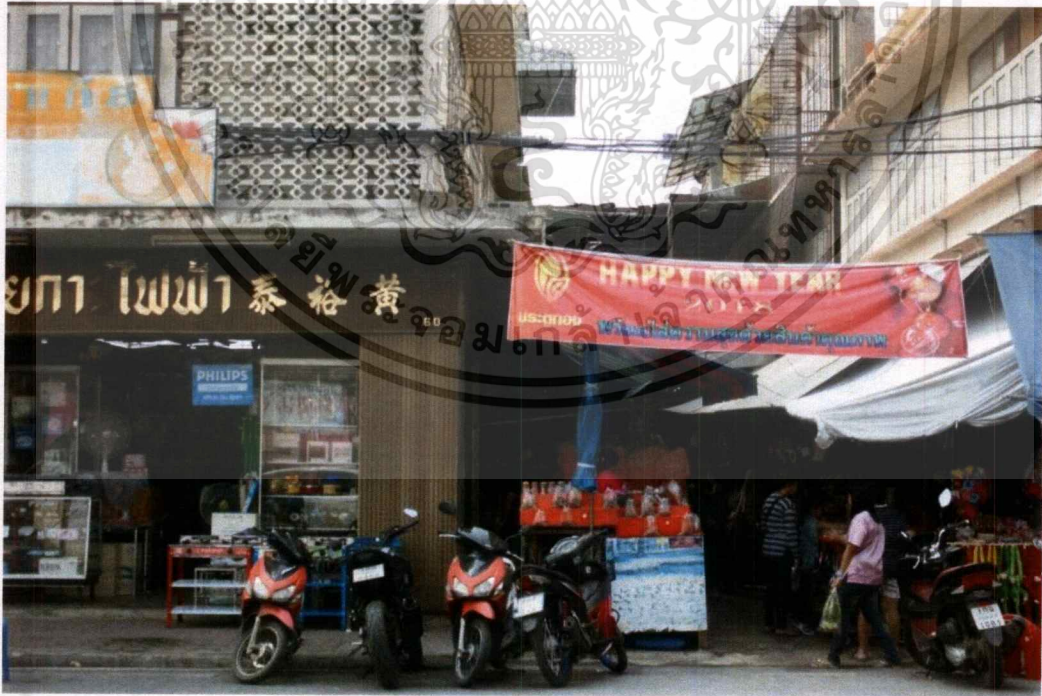

รูปที่ 3.8 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.9 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

รูปที่ 3.10 ภาพร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.11 ผลงานชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

“ห้ามให้อาหารลิงในบริเวณนี้ การทำทานที่บริสุทธิ์ ไม่ควรทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ถ้าต้องการให้อาหารลิง กรุณาเชิญด้านหลัง” ข้าพเจ้าเห็นข้อความนี้หน้าประตูบ้านในบริเวณกลางเมืองลพบุรีทำให้ข้าพเจ้าขบคิดถึงคุณธรรม จริยธรรม อันดีงาม ของสังคมในขณะที่ก็มีความขัดแย้งกับการรุกรานพื้นที่ของมนุษย์ในอดีตที่ชักจูงแสงสีเสียงให้ลิงแสมกลุ่มนี้ย้ายถิ่นออกจากผืนป่าเดิมเข้ามาสู่บริบทใหม่ในพื้นที่ใหม่และใช้ชีวิตร่วมกันกับสังคมเมืองอย่างเต็มตัว ลิงแสมเหล่านี้ต้องเจอกับอุปสรรคการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างยิ่งใหญ่ และยังคงดำเนินชีวิตร่วมกับกลุ่มผู้คนที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยบางร้านค้าในพื้นที่ก็ปล่อยให้ลิงแสมกลุ่มนี้เข้าออกได้อย่างเสรีซึ่งเป็นการทำลายพื้นที่ความเป็นส่วนตัวของมนุษย์ในระดับหนึ่งแม้จะไม่ทั้งหมด ในขณะที่บางกลุ่มไม่เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตร่วมกันกับลิงแสมในระดับที่ไม่อาจทนได้อีกต่อไป ก็ปิดกั้นพื้นที่ของตนเองจนไปถึงการล้อมกรงครอบบ้านเดี่ยวทิ้งหลัง รุนแรงที่สุดก็คือการใช้ไม้ และหวายกระทำความรุนแรงกับลิงแสมเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นประเด็นของผลงานชุดที่ 3 นี้และได้ใช้เวลาไปอย่างมากในการเฝ้ารอคอยลิงแสมเข้ามาอยู่ในเฟรมภาพถ่าย ปัญหาที่ข้าพเจ้าพบในการถ่ายภาพชุดนี้คือ ค่อนข้างยากลำบากที่สุดเนื่องจากว่าข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีชุมชนช่วงไหนที่จะอนุญาตให้ลิงแสมเข้ามานั่งเล่นภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาณาเขตของมนุษย์ได้โดยไม่ถูกขังไว้ จึงเป็นชุดงานที่ข้าพเจ้าทุ่มเทใช้เวลาอย่างยาวนาน เพื่อเฟ้อารอให้ได้ภาพอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่าย

- 3.2.1.1 กล้อง Canon EOS 650D
- 3.2.1.2 เลนส์ EF-S18-55mm f/3.5 – 5.6 IS II
- 3.2.1.3 เลนส์ Tamron 70-200 mm f/2.8 SP UV Di USD
- 3.2.1.3 เมมโมรี่การ์ด Sandisk 32 Gigabyte

3.2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งภาพ

- 3.2.2.1 คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก HP รุ่น Pavilion
- 3.2.2.2 เม้าส์ปากกา Wacom INTUOS

3.2.3 กระบวนการสร้างสรรค์งาน

- 3.2.3.1 หาข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ บางตะบูน วัดตาสังใต้ และลพบุรี จากหนังสือและข่าวบนอินเทอร์เน็ต (Internet)
- 3.2.3.2 ศึกษาคูพุทธกรรม ฝูงลิงแสมที่บางตะบูน และฝูงลิงแสมวัดตาสังใต้ จนเกิดความเข้าใจในพฤติกรรมพื้นฐานของลิงแสมในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน
- 3.2.3.3 ระหว่างการศึกษาคูพุทธกรรม ฝูงลิงแสมก็ได้ทดลองถ่ายภาพในที่แสงจัด ป่าทึบ และแสงน้อย (Low Key Lighting) จนเกิดความชัดเจนมากขึ้นทางเทคนิคการถ่ายภาพ
- 3.2.3.4 นำภาพถ่ายจากพื้นที่ บางตะบูน วัดตาสังใต้ และลพบุรีมาคัดเลือกภาพที่เหมาะสม
- 3.2.3.5 นำภาพต้นฉบับ (RAW File) มาตกแต่งบนโปรแกรม Lightroom และ Photoshop
- 3.2.3.6 กำหนดขอบเขตขนาดของงานอย่างชัดเจนรวมถึงการคัดเลือกชุดภาพ
- 3.2.3.7 กำหนดชุดสีที่สามารถนำมารวมเป็นชุดภาพเดียวกันได้ ด้วยการปรับค่าความเปรียบต่าง (contrast) และสมดุลแสงสี (Vibrance)
- 3.2.3.8 บันทึกภาพเพื่อเตรียมการพิมพ์ภาพ บนกระดาษด้าน Digital paper Professional for minilab บนเพลทพิมพ์แบบ เพลทเฟล็กโซในระบบดิจิทัล (Flexography)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.2.3.9 นำโฟมบอร์ดมาตัดแต่งให้เข้ากับขนาดของภาพ และทดลองการติดตั้งด้วยไม้ที่แขวน
ด้วยเอ็นก่อนปรับเปลี่ยนไปใช้โฟมบอร์ดเพื่อติดตั้ง
- 3.2.3.10 ติดตั้งผลงานตามที่ได้ร่างภาพ (Sketch) เอาไว้

3.3 กระบวนการคิดการสร้างสรรค์งาน

ข้าพเจ้าได้เริ่มการทำงานศิลปะป็นพันธ “New relationship in space” ด้วยกระบวนการตั้งคำถามให้กับ
ตัวข้าพเจ้าอย่างเป็นขั้นตอน

1. อะไรคือสิ่งที่จะถ่าย ?
2. เทคนิคที่จะใช้คืออะไร ?
3. ข้อความที่ต้องการจะสื่อสารจากภาพคืออะไร ?

การสื่อสารด้วยภาพถ่าย (Visual Literacy) ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายภาพเพื่อการโฆษณา ภาพถ่าย
หนังสือพิมพ์ หรือภาพที่ถูกแสดงออกมาในเชิงการสร้างสรรค์ (Fine art) ล้วนแต่เป็นสิ่งที่แสดงถึง ความเป็น
จริงในช่วงเวลาเหล่านั้น และความไม่จริงจากเนื้อหาเรื่องราวที่ปรากฏ ผ่านสื่อที่สามารถเป็นได้ทั้งรูปแบบ 3
มิติ และ 2 มิติ

Bonnici (1999) อธิบายในหนังสือ Visual Language, The Hidden Medium of Communication
(Design Fundamentals) ได้อย่างน่าสนใจว่า จริงๆแล้วข้อมูลที่เราผู้ชมได้เห็นได้รับนั้น ถูกคัดเลือกมาจาก
กรรมการ ศิลปินที่มีความหลากหลายในสาขาทั้งสิ้น ดังนั้นสิ่งที่คนทั่วไปเห็นจากภาพถ่าย หรือผลงานศิลปะ
คือสิ่งที่คนอื่นอยากให้เห็นเท่านั้นเอง และเมื่อผลงานศิลปะเหล่านั้นได้แพร่กระจายออกไปตามที่ต่างๆก็จะ
เกิดการตีความการพูดถึงในหลากหลายมุมมองที่แตกต่างกันออกไป รวมไปถึงการสื่อสารที่ตอนแรกตั้งใจจะ
สื่อสารเอาไว้ก็ถูกเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

ในชิ้นงานของข้าพเจ้าทั้ง 3 ชิ้นนี้จะกล่าวถึงเทคนิคการสื่อสารต่างๆ ในภาพถ่ายดังนี้

1. การสร้างกรอบและการตัดส่วนของภาพ (Framing and Cropping)

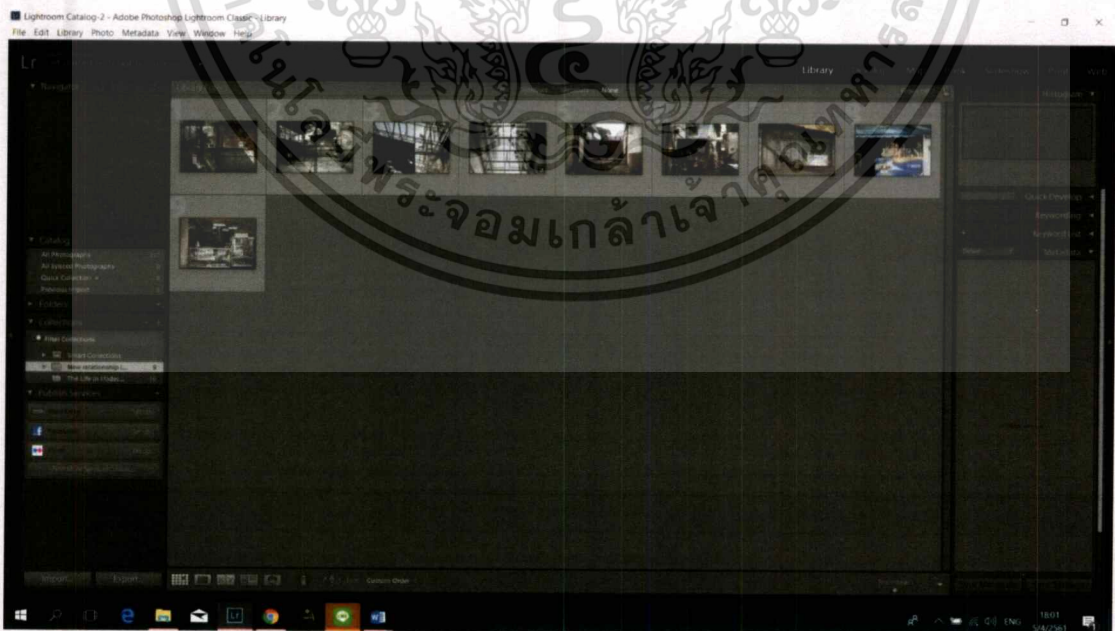
เทคนิคนี้ใช้เพื่อเพิ่มหรือลดเรื่องราวในภาพ การเคลื่อนไหวมุมมองหรือตัดส่วนของภาพเพื่อให้เกิด
ความหมายเฉพาะเจาะจงการรับรู้ที่ง่ายมากขึ้น

รูปที่ 3.12 การสร้างกรอบและการตัดส่วนของภาพ (Framing and Cropping)

2. การคัดเลือกภาพ (Editing)

เป็นขั้นตอนหลังจากที่ช่างเจ้าถ่ายภาพเสร็จ เพื่อต้องการนำมาเรียงร้อยให้เป็นชุด

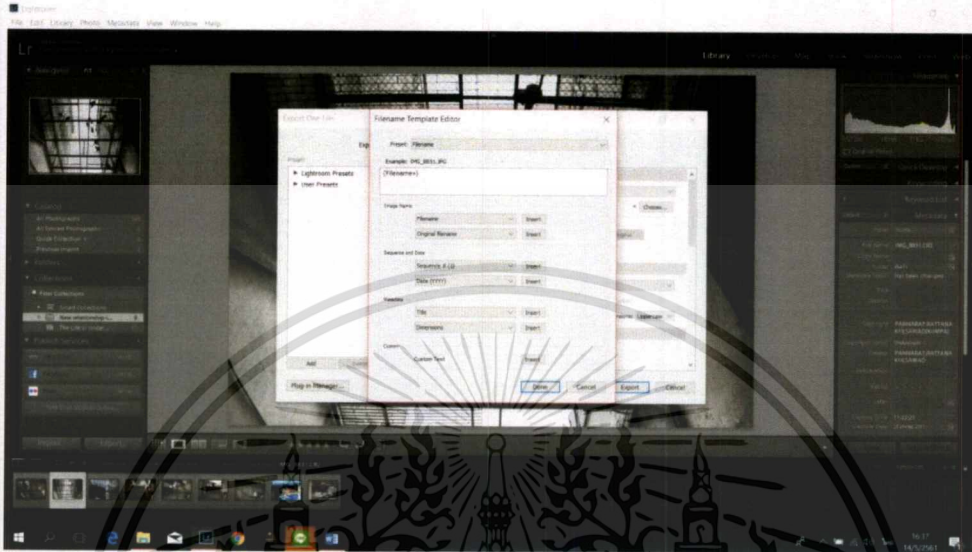

รูปที่ 3.13 การคัดเลือกภาพ (Editing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การใส่ข้อความ (Caption)

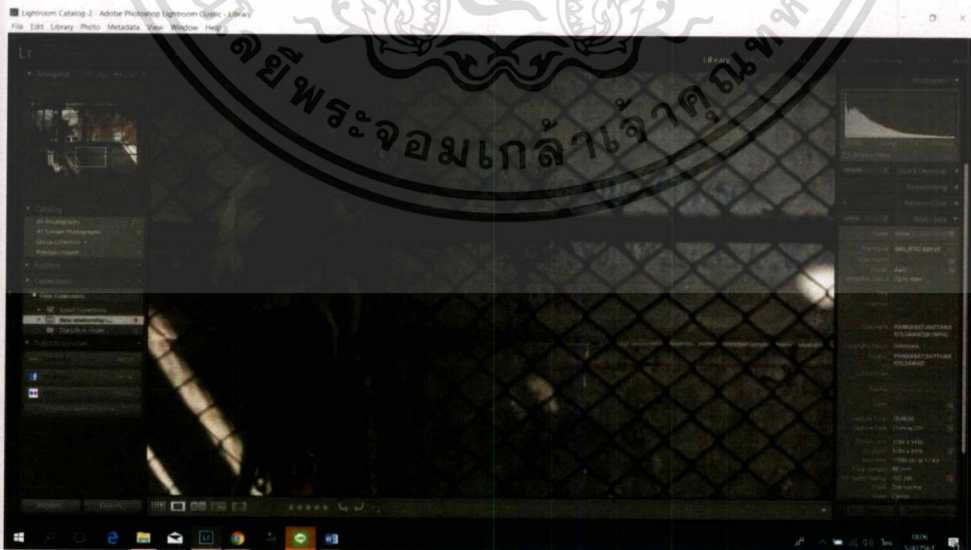
การใส่ข้อความหรือการตั้งชื่อชุดผลงานทำให้ความหมายความเป็นจริงและอารมณ์เปลี่ยนไปด้วยการตั้งชื่อให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร

รูปที่ 3.14 การใส่ข้อความ (Caption)

4. การเลือกจุดโฟกัส (Focusing)

สิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นตรงหน้าล้วนเป็นเหตุการณ์ที่เป็นภาพรวม มีความคมชัดทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าเลือกเฉพาะเหตุการณ์หรือวัตถุบางอย่างให้คมชัดและเบลอมันออกไป

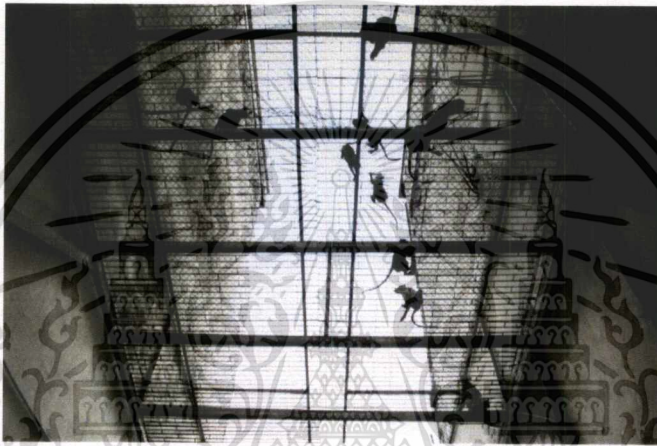

รูปที่ 3.15 การเลือกจุดโฟกัส (Focusing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การใช้มุมกล้อง ตำแหน่งของกล้อง (Vantage point or angle)

ภาพถ่ายอาจจะถูกถ่ายจากมุมสูง มุมต่ำหรือมุมระดับสายตา ซึ่งแต่ละมุมมองก็ให้อารมณ์และความรู้สึกกับผู้ชมแตกต่างกัน เช่นการถ่ายภาพจากมุมต่ำและเสยกล้องขึ้นไปทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ น่าเกรงขามซึ่งแตกต่างจากมุมกล้องที่ถูกกดลงมา และให้ความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่จากมุมที่ถูกกดลงมาจากพื้นดินลงสู่ด้านล่าง โดยที่มุมมองระดับสายตาปกติของมนุษย์จะแสดงให้เห็นถึงภาวะแวดล้อมในสิ่งที่ได้เห็นจากเหตุการณ์นั้น และมุมมองระนาบสายตาตามที่ปรากฏบนพื้นฐานการมองเห็นในสายตาของมนุษย์

รูปที่ 3.16 การถ่ายมุมเสยกล้องขึ้นไป

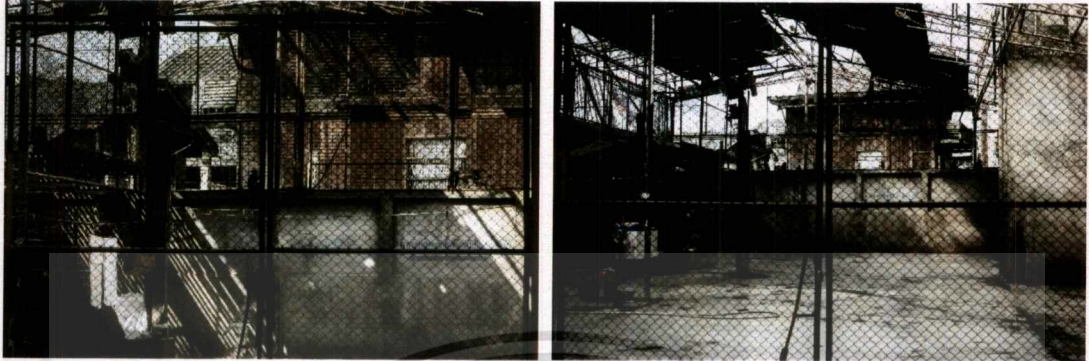

รูปที่ 3.17 การถ่ายในมุมมองระดับสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การจัดแสง (Lighting)

แสงสามารถเปลี่ยนอารมณ์ของภาพและบรรยากาศได้ เช่นการถ่ายภาพในเวลาที่แตกต่างกัน

รูปที่ 3.18 การจัดแสง (Lighting)

7. ความบิดเบี้ยวที่เกิดจากเลนส์ (Lens distortion)

การเลือกใช้ทางยาวโฟกัสของเลนส์ก็มีผลต่อภาพ เช่นการใช้เลนส์ทางยาวโฟกัสสูง ทำให้ระยะของภาพถูกดึงมามากกว่าเลนส์ระยะมุมกว้างที่ทำให้ระยะของภาพถูกผลักออกไป และสิ่งที่อยู่ด้านหน้าจะใกล้ขึ้น ในขณะที่สิ่งที่อยู่ไกลจะไกลออกไปมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 3.19 ความบิดเบี้ยวที่เกิดจากเลนส์ (Lens distortion)

8. องค์ประกอบภาพ (Composition)

การใช้เส้น รูปร่างและสี สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกของภาพให้เปลี่ยนไปได้ เช่นการใช้ภาพมุมมองเฉียงทำให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวหรือการใช้สีโทนร้อนและเย็นก็ให้อารมณ์ที่ต่างกันออกไป

3.4 ขั้นตอนการเลือกภาพ

3.4.1 มองภาพรวมทั้งหมด โดยดูภาพจาก Thumbnails ในโปรแกรม Lightroom

3.4.2 เริ่มเลือกภาพในมุมมองที่น่าสนใจ องค์กรประกอบภาพที่ต้องการ โดยกำหนดเอาไว้เป็น 3 ชุด คือ สถาปัตยกรรม พื้นที่ และร้านค้าในชุมชน

3.4.3 จัดกลุ่มภาพที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น การกระทำ และรายละเอียดที่สอดคล้องกับหัวข้อชุดงาน

3.4.4 เลือกภาพจากในกลุ่มก่อนขนาดใหญ่ออกมาก่อนและลองจัดภาพเพื่อดูว่าสามารถนำเสนอออกมาเป็นชุดผลงานได้หรือไม่

รูปที่ 3.20 ขั้นตอนการเลือกภาพ

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” มีที่มาจากการมีมุมมองที่เห็นเส้นแบ่งจากรั้วทรงภายในและภายนอกของอาคารในพื้นที่ ทำให้ข้าพเจ้ามีมุมมองที่มองเห็นในด้านขององค์ประกอบที่น่าสนใจรวมไปถึงทัศนธาตุทางศิลปะ เช่น เส้นสีรูปทรง น้ำหนัก แสงเงา ฯลฯ

องค์ประกอบศิลป์ในผลงานชุดนี้ประกอบไปด้วยส่วนสำคัญสองส่วน คือ

4.1 วิเคราะห์ภาพถ่ายในรูปแบบ Subjective

เมื่อวิจารณ์หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในภาพถ่าย คำที่มักได้ยินนั่นคือ “Subjective และ Objective” ซึ่ง Bryan Peterson (2003) อธิบายไว้ในหนังสือ Learning to See Creatively : Design, Color & Composition in Photography ถึงความหมายของ Subjective คือ “ความคิดเห็นส่วนตัว” หรือความเชื่อที่คิดว่าเป็นจริงซึ่งบุคคลอื่นอาจจะไม่เห็นด้วยและคิดว่าไม่จริง ยกตัวอย่างเช่น ผู้ชมวิจารณ์ภาพถ่ายว่า ท้องฟ้าดูน่ากลัว ในขณะที่คนอื่นๆ อาจจะคิดว่าดูเหมือนสงบมากกว่า ดังนั้นคนอื่นๆจึงไม่รู้สึกเหมือนกับผู้ชมคนแรก นั้นเพราะว่าแต่ละคนจะมีประสบการณ์ส่วนตัวที่แตกต่างกันเมื่อดูภาพเดียวกัน จึงไปกระตุ้นความรู้สึกส่วนตัว จากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลออกมาซึ่งไม่เหมือนกัน เมื่อศิลปินช่างภาพสร้างภาพถ่ายนั้นขึ้นมา นั้นอาจกลายเป็น “กระจก” ที่สะท้อนความรู้สึก ประสบการณ์ ความคิดของแต่ละบุคคลออกมาเช่นกัน และการวิจารณ์ภาพถ่ายในลักษณะนี้ควรพูดถึงความเข้าใจในภาพถ่ายว่าตรงกับสิ่งที่ศิลปินช่างภาพต้องการสื่อสารหรือไม่ ทั้งในแง่ของการออกแบบ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในการชมภาพนั้นๆ นอกจากนี้ควรพูดถึงในแง่ “ความงาม” (Aesthetic) เพราะความงามนั้นเหมือนรสนิยมทางด้านดนตรี ซึ่งไม่มีผิดหรือถูก ขึ้นอยู่กับความชอบในแต่ละบุคคล ภาพถ่ายในลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็น ภาพถ่ายเชิงศิลป์ หรือภาพประกอบเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึกส่วนตัวของศิลปินผู้สร้างงานชิ้นนั้น

4.2 วิเคราะห์ในรูปแบบ Objective

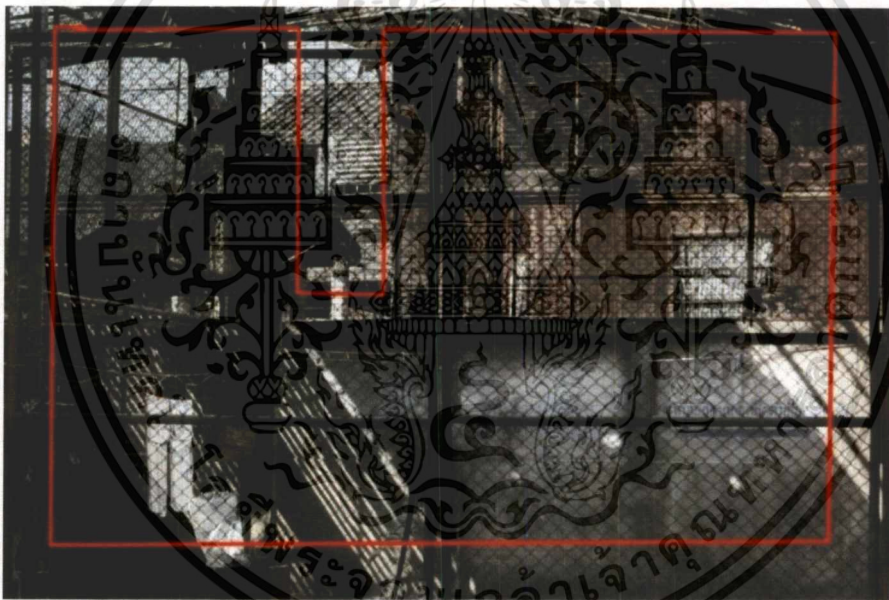
บางครั้งนักวิจารณ์หรือศิลปินช่างภาพสามารถวิจารณ์ภาพถ่ายได้อย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ผ่านความคิดเห็นส่วนตัวหรือความรู้สึกส่วนตัว ภาพถ่ายเหล่านี้ถูกเรียกว่า Objective คือ “สิ่งที่เป็นความจริง” ไม่ใช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพียงแต่ความคิดเห็น ตัวอย่างเช่น “ลึงแสมในภาพกำลังนั่งอยู่บนสนามหญ้า” เมื่อศิลปินช่างภาพสร้างงานที่เป็น Objective นั่นคือการสร้างหน้าตาของการมองโลกรอบตัวเพื่อสื่อสารความจริงให้กับผู้ชม การวิจารณ์หรือโต้แย้งภาพถ่ายในลักษณะนี้ควรเริ่มจากเนื้อหาต่างๆ ในภาพถ่าย การนำไปใช้ เช่น สำหรับแกลลอรี่เพื่อแสดงงาน หรือนิตยสารองค์ประกอบต่างๆ ด้านการออกแบบและเทคนิคที่สื่อสารเรื่องราวของภาพถ่ายนั้นออกมา ภาพถ่ายลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นภาพขาว หรือสารคดี ที่เน้นสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา และเป็นการแสดงถึงความจริง

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

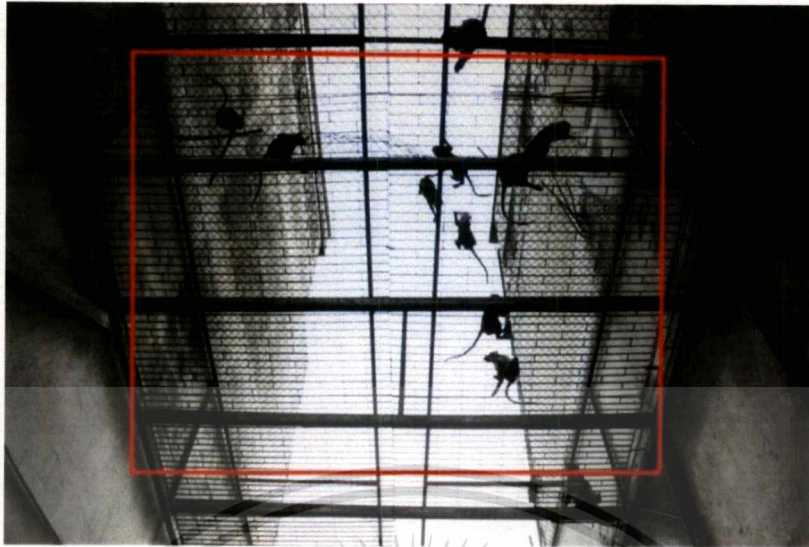
4.3.1 รูปทรง (Forms)

รูปที่ 4.1 รูปทรงในงานชิ้นที่ 1

รูปทรงในงานชิ้นที่ 1

รูปทรงที่นำมาใช้ในผลงานชิ้นนี้เป็นรูปทรงของ เสา กำแพง อาคาร และลึงเป็นการจัดองค์ประกอบของรูปทรง ในการซ้ำกันเป็นจังหวะของตัว เสา กำแพง อาคาร ให้เกิดมิติที่ทับซ้อนกัน ทำให้เกิดความน่าสนใจของผลงาน

รูปที่ 4.2 รูปทรงในงานชิ้นที่ 2

รูปทรงในงานชิ้นที่ 2

รูปทรงที่นำมาใช้เป็นรูปทรงของ ลิงและสิ่งปลูกสร้างอย่าง อาคาร ลูกกรงที่อยู่เหนือศรีระมวงใน รูปแบบมุมเสยขึ้น ข้าพเจ้าพยายามจัดรูปทรงให้ตัวอาคารทั้งสองด้านเท่ากัน โดยจัดองค์ประกอบให้เกิดเป็น มิติ กว้าง ยาว ลึก จากความเป็นภาพถ่ายแบบสองมิติ

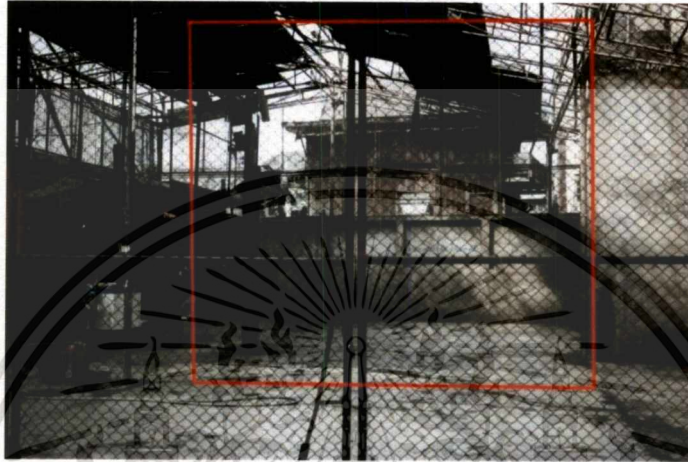

รูปที่ 4.3 รูปทรงในงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงในงานชิ้นที่ 3

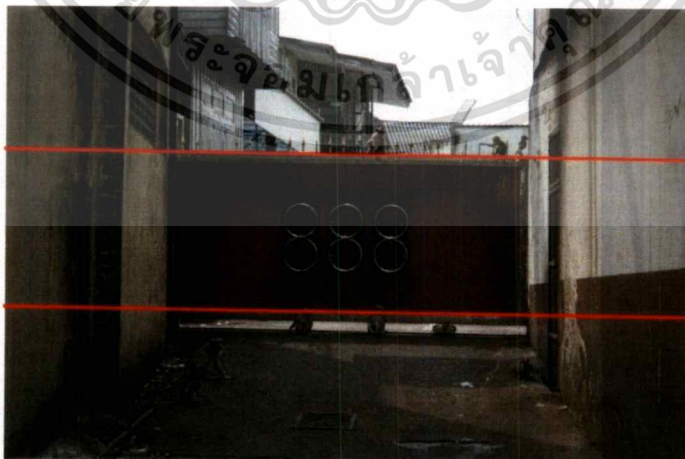
รูปทรงที่นำมาประกอบสร้างในผลงานชิ้นนี้ต้องการสร้างสมดุลด้วยรูปทรงจากการซ้ำกันของลูกกรงและอาคาร ให้เป็นไปในวิธีการสร้างเส้นนำสายตาที่ลึกลงไปจากด้านล่างสู่มุมเงยด้านบน เพื่อให้เกิดจุดเด่นของรูปทรงลึบบนภาพ

รูปที่ 4.4 รูปทรงในงานชิ้นที่ 4

รูปทรงในงานชิ้นที่ 4

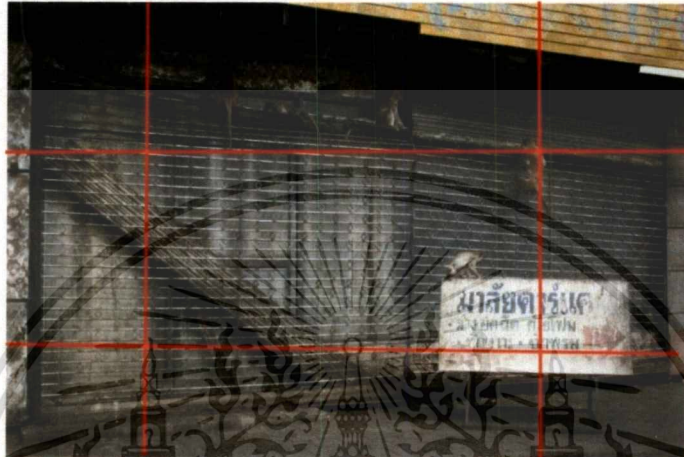
รูปทรงที่นำมาใช้เกิดจากการวางองค์ประกอบแบบ เส้นขอบฟ้า คือเส้นแบ่งระหว่างท้องฟ้าและพื้นดิน โดยแบ่งออกเป็นสองส่วนบนเฟรมภาพที่ถึงแม้จะไม่เห็นเส้นขอบฟ้าแต่ก็ทำให้รู้สึกถึงการวางรูปทรงแบบเส้นแบ่งสองส่วนได้จากการวางซ้อนทับกันระหว่างรูปทรง กรง กำแพง และอาคารบ้านเรือน

รูปที่ 4.5 รูปทรงในงานชิ้นที่ 5

รูปทรงในงานชิ้นที่ 5

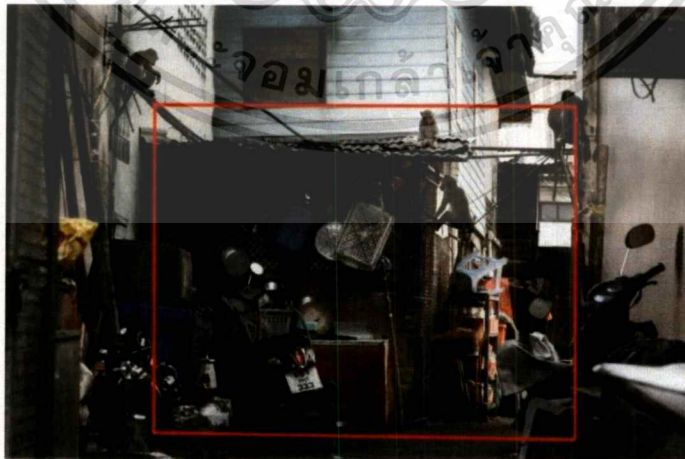
รูปทรงกำแพง และรั้วบ้านได้นำมาจัดวางองค์ประกอบแบบสองส่วนด้วย เส้นขอบฟ้า โดยวางรูปทรงของรั้วบ้านเอาไว้ตรงกลางเฟรมภาพเพื่อให้เกิดจุดสนใจไว้ตรงกลางภาพ เพื่อให้เห็นสัดส่วนของท้องฟ้าที่น้อยลง

รูปที่ 4.6 รูปทรงในงานชิ้นที่ 6

รูปทรงในงานชิ้นที่ 6

รูปทรงผลงานนี้ใช้วิธีการวางองค์ประกอบแบบ จุดตัดเก้าช่อง โดยใช้เส้นจินตนาการแบ่งภาพออกเป็น 3 ช่องในแนวนอน 3 ช่องในแนวตั้ง และวางจุดสนใจไว้ที่จุดตัดของเส้น ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้วางจุดตัดเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในรูปทรง และง่ายต่อการจัดวางองค์ประกอบภาพ

รูปที่ 4.7 รูปทรงในงานชิ้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงในงานชิ้นที่ 7

รูปทรงผลงานนี้ใช้รูปทรงของฉากหลังเพื่อแสดงบรรยากาศและเล่าเรื่องของสภาพแวดล้อม ด้วยรูปทรงอาคาร และวัตถุเครื่องใช้บริเวณรอบบ้าน

รูปที่ 4.8 รูปทรงในงานชิ้นที่ 8

รูปทรงในงานชิ้นที่ 8

รูปทรงในผลงานนี้เป็นการวางองค์ประกอบแบบจุด ตัดเก้าช่อง และวางรูปทรงของฉากหลังเพื่อแสดงบรรยากาศเล่าเรื่องของสภาพแวดล้อม จากวัตถุรูปทรงภายในร้านค้า โดยให้สิ่งเป็นจุดเด่นของภาพ

รูปที่ 4.9 รูปทรงในงานชิ้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงในงานชิ้นที่ 9

รูปทรงผลงานนี้ได้วางฉากหน้าให้เป็นจุดเด่นของผลงานเพื่อให้ฉากหน้าเล่าเรื่องบรรยากาศสภาพแวดล้อมของพื้นที่ และวางองค์ประกอบลิงด้วยจุดตัดเก้าช่องไว้ที่บริเวณมุมขวาบนช่องที่หนึ่ง

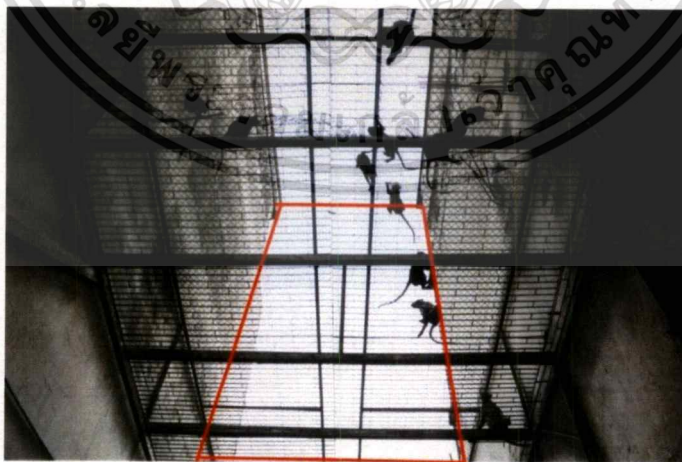
4.3.2 เส้น (Line)

รูปที่ 4.10 เส้นในงานชิ้นที่ 1

เส้นในงานชิ้นที่ 1

เส้นที่ใช้ในผลงานใช้ในการควบคุมหรือจำกัดขอบเขตของตัวรูปทรง ทรง และอาคารที่ปรากฏบนภาพด้วยเส้นแนวนอน เพื่อให้ความรู้สึกสงบ และมั่นคง

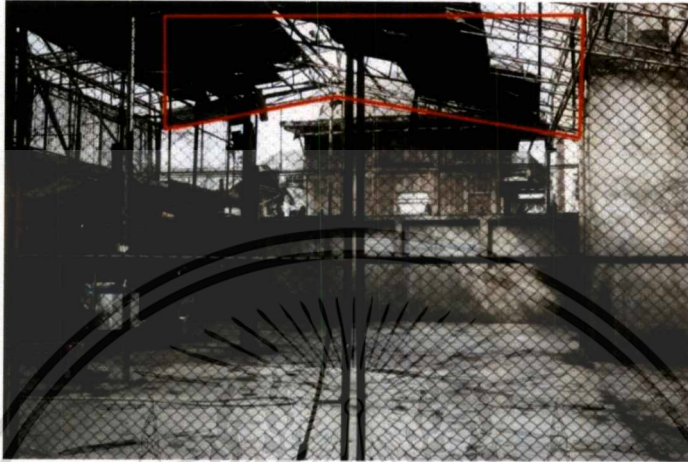

รูปที่ 4.11 เส้นในงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นในงานชั้นที่ 2

เส้นในผลงานนี้เมื่อสังเกตภาพรวมให้ดีจะเห็นได้ชัดว่าเส้นมีการกำหนดทิศทางกว้าง ยาว ลึก โดยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการเคลื่อนไหว

รูปที่ 4.12 เส้นในงานชั้นที่ 3

เส้นในงานชั้นที่ 3

เส้นในผลงานนี้เป็นตัวกำหนดขอบเขตของรูปทรง และโครงสร้าง โดยมีเส้นโค้งเพื่อลดความแข็งของตัวภาพ

รูปที่ 4.13 เส้นในงานชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นในงานชิ้นที่ 4

เส้นในผลงานนี้ใช้เส้นแนวทแยงเพื่อให้เกิดความรู้สึกการเคลื่อนไหวของสิ่ง และ ไม่หยุดนิ่งจากมุมเงยขึ้นไปบนอาคาร

รูปที่ 4.14 เส้นในงานชิ้นที่ 5

เส้นในงานชิ้นที่ 5

เส้นแนวนอน และแนวตั้งในผลงานนี้ข้าพเจ้าต้องการให้ความรู้สึกที่มั่นคง และ แข็งแกร่งของประตูลูกทึบที่มีความแตกต่างจากอาคารทั่วไปในพื้นที่บริเวณนั้น

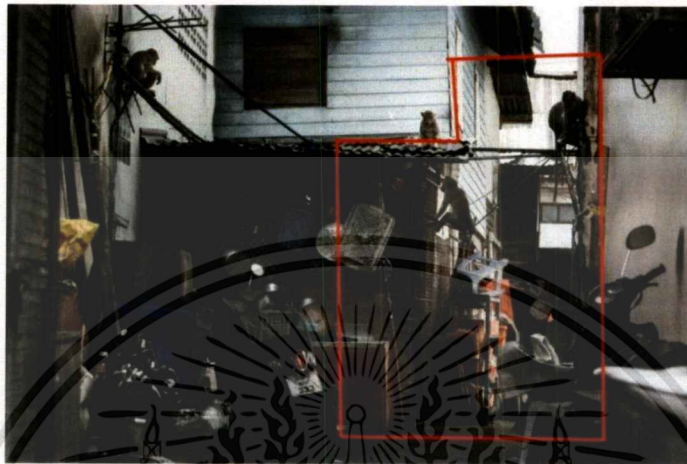

รูปที่ 4.15 เส้นในงานชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นในงานชิ้นที่ 6

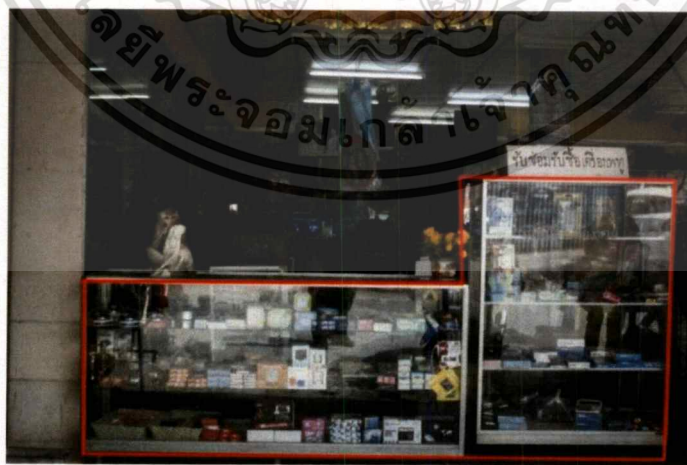
เส้นแนวนอนรูปทรงแนวทแยง ให้เกิดความมั่นคง สงบ และเกิดการเคลื่อนไหวโดยเส้นจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตที่ถูกจำกัดด้วยรูปทรงนั้น ทำให้ตัวอักษรบนแผ่นป้ายมีความชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 4.16 เส้นในงานชิ้นที่ 7

เส้นในงานชิ้นที่ 7

เส้นในแนวดิ่งทำให้ผลงานนี้มีความแหลมลึกมากขึ้นของตัวอาคาร โครงสร้าง โดยรอบเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของตัวงานมากยิ่งขึ้น

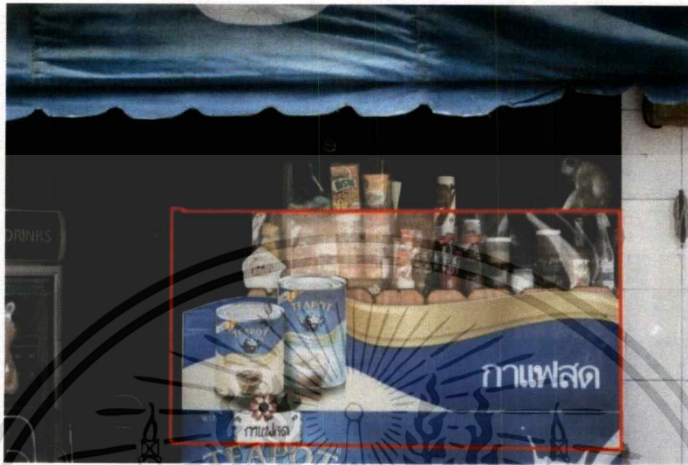

รูปที่ 4.17 เส้นในงานชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นในงานชิ้นที่ 8

เส้นในผลงานชิ้นนี้เป็นการจัดวางให้เส้นเป็นตัวกำหนดรูปแบบของรูปทรงวัตถุ และบรรยากาศ โดยรอบของพื้นที่ร้านค้า

รูปที่ 4.18 เส้นในงานชิ้นที่ 9

เส้นในงานชิ้นที่ 9

เส้นในผลงานนี้ได้จัดวางองค์ประกอบในลักษณะแนวนอนเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่มั่นคงแข็งแรงของตัวร้านค้าและพื้นที่ของอาคาร

4.3.3 สี (Color)

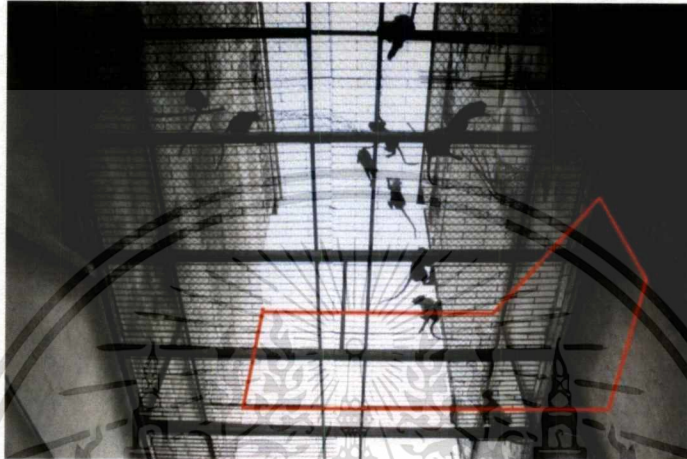

รูปที่ 4.19 สีในงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีในงานชั้นที่ 1

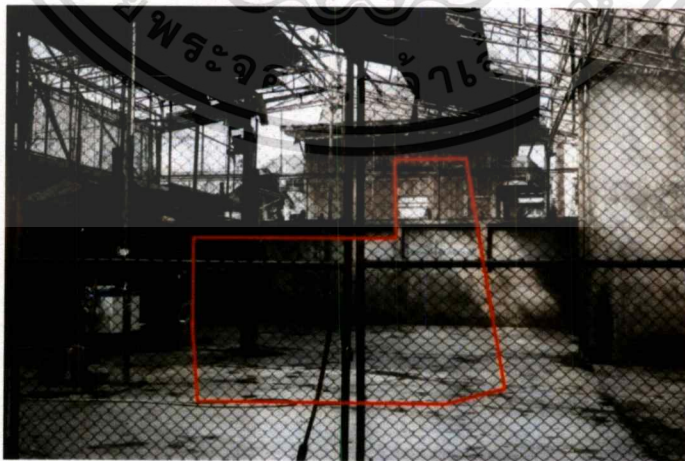
สีที่อยู่บนผลงานเป็นโทนมืดเกือบจะขาวดำเป็นส่วนใหญ่ และมีสีสันทึกลับที่ถูกแซมออกมาบ้างเล็กน้อย เพื่อให้เกิดการคุมโทนและจุดเด่นของภาพจากโทนสีเข้มและการไล่น้ำหนักของสี สร้างบรรยากาศประสานกับจุด และเส้นอย่างอิสระ

รูปที่ 4.20 สีในงานชั้นที่ 2

สีในงานชั้นที่ 2

สีที่ใช้ส่วนมากเป็นสีโทนมืดและแสงขาวเกือบออกไปเป็นโทนขาวดำ โดยไล่สีให้ตรงกลางของภาพ มีความสว่างจากแสงออกมามากเพื่อให้เกิดความสบายตามากขึ้น ทำให้ตัวงานเกิดความสมดุลในการวางโครงสร้างของสี

รูปที่ 4.21 สีในงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีในงานชั้นที่ 3

การเลือกใช้สีโทนเข้มมีจุดจนไปถึงอ่อนกลางๆเพื่อให้เห็นถึงช่วงแสงให้มีค่าน้ำหนักของสีที่เกิดความสมดุลในตัวเองมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 4.22 สีในงานชั้นที่ 4

สีในงานชั้นที่ 4

ใช้สีโทนเข้มเพื่อเน้นในส่วนที่ต้องการให้เกิดเงาของตัวโครงสร้างในส่วนที่ข้าพเจ้าต้องการให้เกิดเงามืด ข้าพเจ้าจึงขยับเน้น โทนสีฟ้าจากท้องฟ้าออกมาเล็กน้อยเพื่อไม่ให้เกิดเป็น โทนสีดำคุม โทนทั้งภาพ เพราะไม่ต้องการให้ตัวงานดูมืดไปหมดจนขาดมิติในการมองไป

รูปที่ 4.23 สีในงานชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีในงานชั้นที่ 5

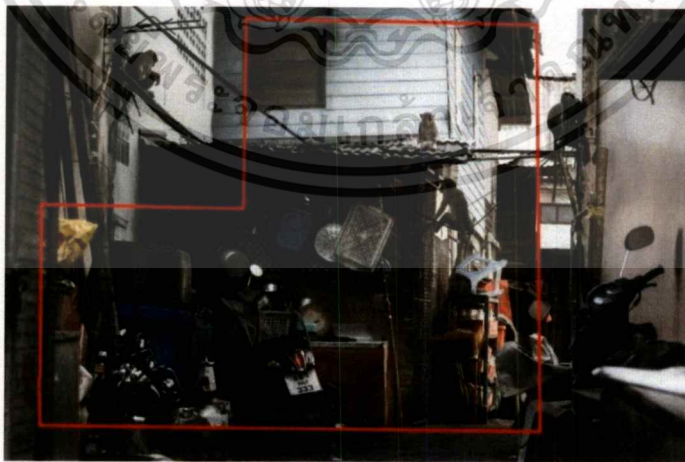
ข้าพเจ้าได้สีเป็นโทน เข้ม-กลาง-อ่อน เพื่อขับเน้นเงาของตัวร้วก่าแพงให้มีความชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 4.24 สีในงานชั้นที่ 6

สีในงานชั้นที่ 6

การใช้การไล่สีตรงกำแพงหน้าบ้านให้เป็นการคุมโทนเงามืดและเทาเป็นแนวทแยง ให้เส้นและสีของตัวรูปทรงสีขาวของป้ายเด่นชัดมากขึ้นและใช้สีเหลืองเป็นการคุมโทนอ่อนๆจากด้านบนภาพให้มีความกลมกลืนกันมากขึ้น

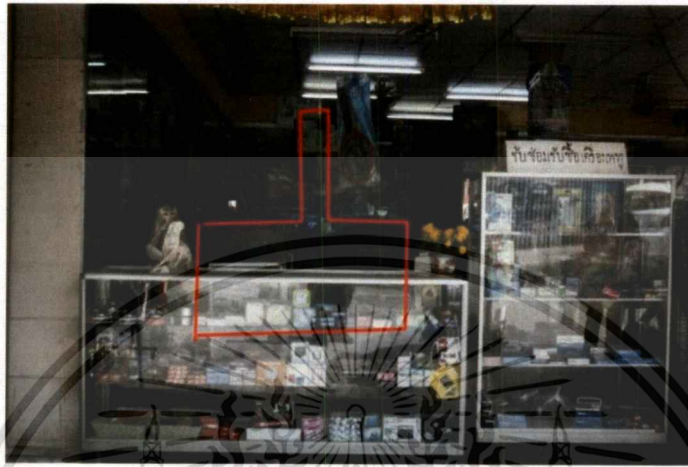

รูปที่ 4.25 สีในงานชั้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีในงานชั้นที่ 7

การคุมโทนของสีจากวัตถุโดยเป็นสีของคู่ตรงข้ามที่แทรกเข้ามาในแต่ละจุดของผลงาน เพื่อให้เกิดความสมดุลของตัวภาพ

รูปที่ 4.26 สีในงานชั้นที่ 8

สีในงานชั้นที่ 8

การใช้สีที่เข้มมากขึ้นเพื่อให้เกิดมิติ ชัด ตึ้น ลึก มากยิ่งขึ้นของตัวร้านค้า

รูปที่ 4.27 สีในงานชั้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีในงานชิ้นที่ 9

สีในงานชิ้นนี้ใช้โทนสีน้ำเงินเป็นสีคุมโทนส่วนมากเพื่อกำหนดขอบเขตของรูปทรง ในส่วนที่ข้างในร้านจะเป็นโทนมืด ให้เกิดความสมดุลของตัวงาน

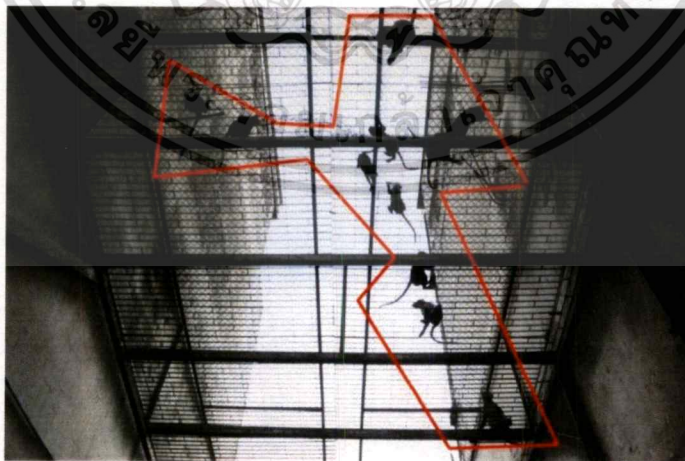
4.3.4 น้ำหนัก (Volume)

รูปที่ 4.28 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 1

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 1

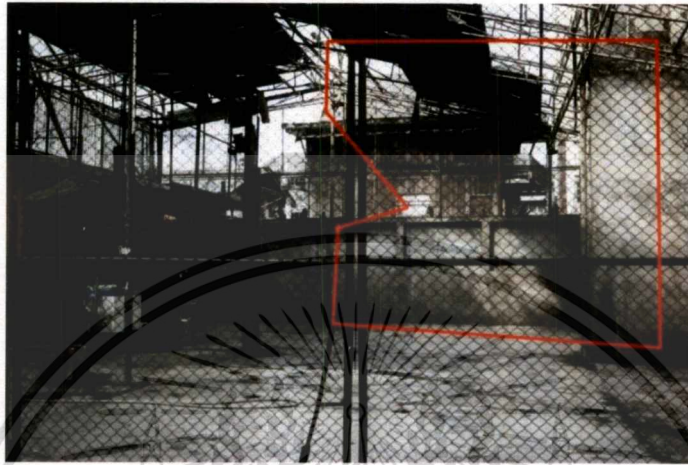
การใช้น้ำหนักของแสงที่ตกกระทบลงมาตามช่วงเวลาของพื้นที่ ทำให้เงาที่ตกกระทบนั้นมีความแปลกตามากขึ้นไปตามปริมาตรรูปทรงของโครงสร้างวัตถุแล้วเหลือของพื้นที่ ให้เกิดค่าน้ำหนักที่น่าสนใจ

รูปที่ 4.29 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 2

น้ำหนักในงานชั้นที่ 2

ค่าน้ำหนักในตัวเองงานเกิดจากความต้องการให้แสงขาวส่องอยู่ตรงกลางเพื่อเน้นให้น้ำหนักส่วนมืด และตัวลิงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเกิดความสมดุลของน้ำหนักในตัวภาพ

รูปที่ 4.30 น้ำหนักในงานชั้นที่ 3

น้ำหนักในงานชั้นที่ 3

ค่าน้ำหนักจากแสงเงาที่เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไปก็จะทำให้ค่าน้ำหนักเปลี่ยนแปลงตาม ค่าน้ำหนักของเงาโตนมืดเฉลี่ยออกมากกลางๆ กับส่วนสว่างเข้าพลเคยต้องการให้ตัวเองมีค่าน้ำหนักส่วนสว่างของท้องฟ้า และพื้นดินเข้ามาคุมโตนให้รู้สึกไม่แออัดจากตัวโครงสร้างเหล็ก และอาคารมากจนเกินไป

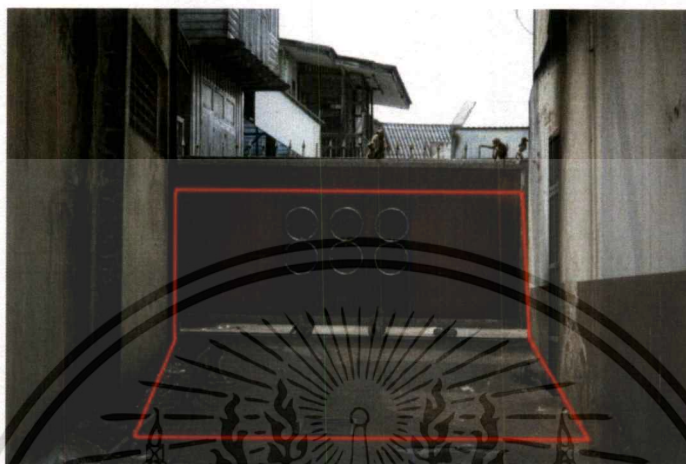

รูปที่ 4.31 น้ำหนักในงานชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 4

การคุมโทนให้ส่วนด้านซ้ายเป็นน้ำหนักที่เข้มมาก เพื่อให้ส่วน โทนสว่างชัดเจนมากขึ้นเป็นการเฉลี่ยน้ำหนักของภาพให้เกิดความชัดเจนในตัวลิ่งที่อยู่บนรั้วเหล็ก

รูปที่ 4.32 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 5

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 5

การคุมโทนด้วยน้ำหนัก ดำ เทา สว่าง ทำให้เกิดมิติการจำกัดของเขตของตัวรูปทรงรั้วบ้านชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเกิดมิติที่ลึกเข้าไปด้านในจากตัวน้ำหนัก

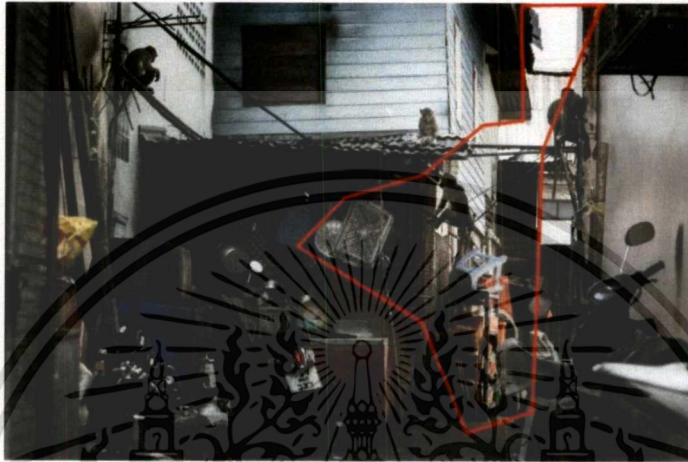

รูปที่ 4.33 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 6

น้ำหนักในงานชิ้นนี้ ไล่เฉลี่ยให้เป็นตัวกำหนดควบคุมปริมาณของรูปทรง เพราะจุดและเส้นที่เกิดจากสีที่มีค่าน้ำหนักเข้ม ทำหน้าที่เป็นส่วนเงา ส่วนจุดของซี่กรง และเส้นเป็นค่าน้ำหนักอ่อน ทำหน้าที่เป็นแสง เป็นส่วนที่ทำให้เกิดการทับซ้อนกันของตัวน้ำหนักให้เกิดบรรยากาศโดยรอบขึ้นในผลงาน

รูปที่ 4.34 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 7

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 7

น้ำหนักในงาน โดยใช้วิธีแทรกโทนสว่างเข้าไปมากเพื่อเน้นให้ปริมาณของวัตถุมีรายละเอียดมากขึ้นจนสามารถแบ่งแยกความละเอียดของตัววัตถุได้อย่างชัดเจน

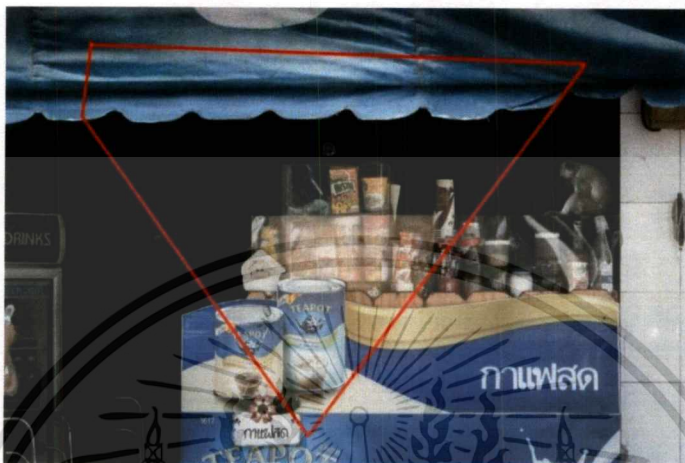

รูปที่ 4.35 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 8

การใช้โทนสีเข้มเข้าไปแทรกเพื่อให้เกิดความลึกของพื้นที่ในร้าน โดยมีการใช้แสงส่วนที่สว่างเข้าไปควบคุมโครงสร้างของรูปทรงเพื่อให้เกิดมิติมากขึ้น

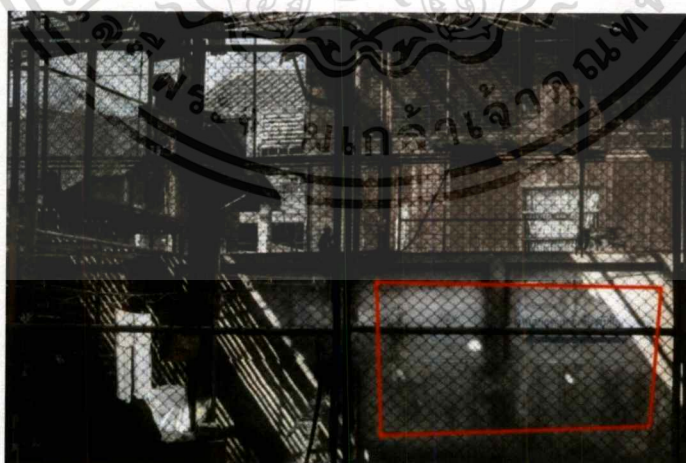

รูปที่ 4.36 น้ำหนักในงานชิ้นที่ 9

น้ำหนักในงานชิ้นที่ 9

ใช้โทนสีน้ำเงินเพื่อให้เกิดความชัดเจนของตัววัตถุที่ตีกรอบรอบด้านและตัวอาคารมากยิ่งขึ้น โดยที่ส่วนมืดให้เกิดมิติความลึกจากด้านในร้านกาแฟสด

4.3.5 พื้นที่ว่าง (Space)

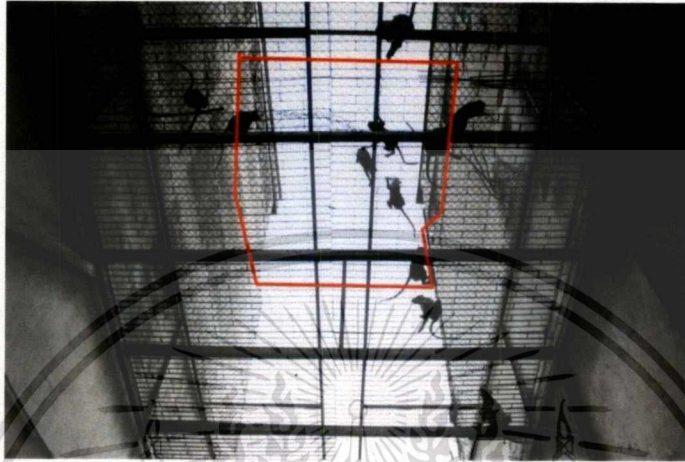

รูปที่ 4.37 พื้นที่ว่างในงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 1

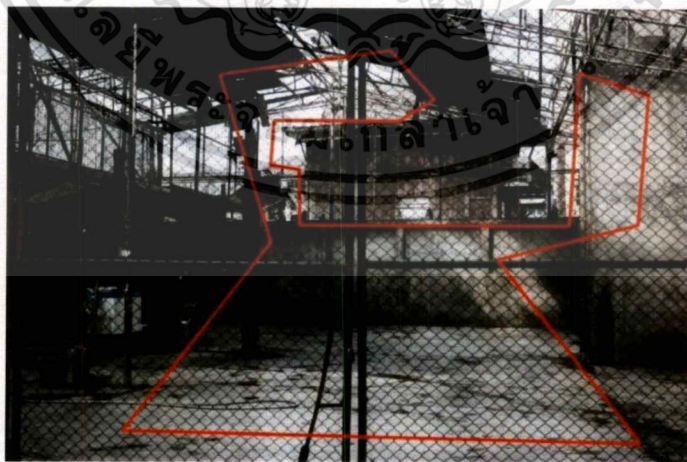
การสร้างพื้นที่ว่างจากตัวกำแพงที่เป็นส่วนสว่างขาวช่วงล่างเพื่อให้เกิดความสบายตามากขึ้นไม่ทำให้ดูแออัดจนเกินไปจากตัวอาคาร และให้รูปทรงทั้งหมดในภาพเกิดความชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 4.38 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 2

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 2

ใช้โทนสีสว่างจากแสงขาวเป็นการผลัดกระยะของบรรยากาศให้ไกลออกไป ช่วยให้เกิดพื้นที่ว่างที่ไม่ทำให้ดูทึบตันจนเกินไป

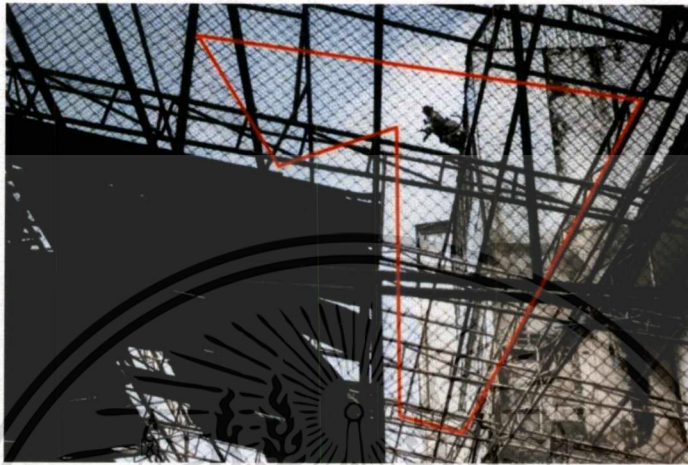

รูปที่ 4.39 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 3

ให้พื้นดินและท้องฟ้าเป็นส่วนสว่างของแสงเพื่อให้เกิดความสบายตามากขึ้น ไม่ดูทึบตันมากเกินไป และควบคุมพื้นที่ว่างให้เห็นถึงบรรยากาศโดยรอบของบริเวณในพื้นที่

รูปที่ 4.40 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 4

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 4

ให้พื้นที่ว่างด้านบน ไปถึงช่วงด้านขวาเป็นพื้นที่สว่างด้วย โทนมสีท้องฟ้า ให้เกิดช่องว่างและขับเน้นตัว
 ลิงให้ชัดเจนมากขึ้น

รูปที่ 4.41 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 5

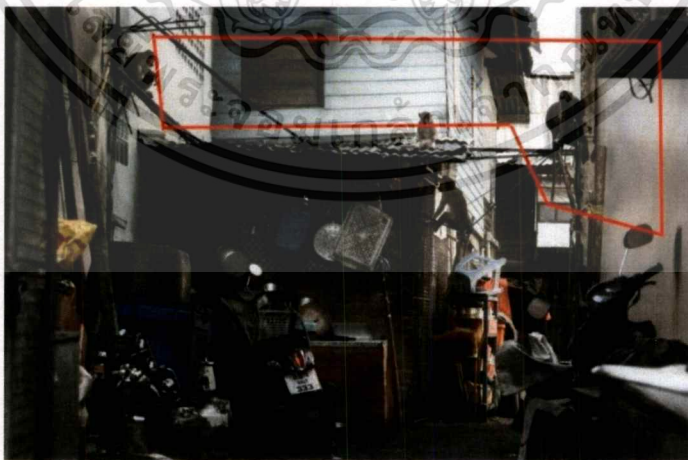
พื้นที่ด้านล่างในงานจะเป็นพื้นที่ว่างแบบ ระนาบเดียว ที่แทนค่าความรู้สึกเป็นพื้น โดยมีพื้นที่จากอาคารทั้งสองด้านที่เป็นแนวยาวเข้าไปจนถึงรั้วประตูทำให้พื้นระนาบเกิดมิติความลึก

รูปที่ 4.42 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 6

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 6

พื้นที่ว่างของประตูรั้วอาคารทำให้รู้สึกสบายตามากขึ้นเมื่อมองและเพิ่มความชัดเจนของตัววัตถุป้ายร้านค้าให้ชัดเจนมากขึ้นรวมไปถึงลิ้ง

รูปที่ 4.43 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 7

การให้ภาพนี้มีพื้นที่ว่างเหลืออยู่ด้านบนเป็นส่วนมาก เพื่อควบคุมให้วัตถุที่อยู่ด้านล่างมีความเด่นชัดของบรรยากาศที่ถูกเล่าเรื่องในพื้นที่มากขึ้น

รูปที่ 4.44 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 8

พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 8

การใช้โทนมืดด้านในร้านค้าเป็นพื้นที่ว่างเพื่อให้เกิดมิติความลึกของพื้นที่มากยิ่งขึ้น

รูปที่ 4.45 พื้นที่ว่างในงานชั้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างในงานชิ้นที่ 9

การใช้โทนมืดเข้าไปแทรกด้านในของร้านกาแฟสด เพื่อให้ควบคุมปริมาณรูปทรงแบบจำกัดมีความเด่นชัดด้วยโทนสีน้ำเงินมากยิ่งขึ้น และถึง

4.4 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานทางศิลปะ เป็นเรื่องของมุมมอง ทักษะคติของแต่ละบุคคลที่มีความหลากหลายแตกต่างกันออกไป ซึ่งประกอบไปด้วย ความคิด ความรู้สึก ความงาม องค์ประกอบ เช่น รูปทรงที่ใช้แทนความหมาย ในรูปแบบนามธรรม และรูปธรรม หรือการเล่าเรื่องที่รวบรวมให้ออกมาเป็นสื่อที่สามารถแสดงถึงแนวคิด และการแสดงออกที่มีในแต่ละบุคคลให้ไปในแนวทางเดียวกันกับความชื่นชอบของผู้สร้างงานศิลปะ การถ่ายภาพของข้าพเจ้าจึงนึกหลักการมองทางทัศนธาตุมาประกอบรวมกันกับการจัดองค์ประกอบศิลป์ในการทำความเข้าใจในการสร้างงานศิลปะผ่านสื่อ กล้องถ่ายภาพดิจิทัล สิ่งเหล่านี้จะถูกนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

รูปที่ 4.46 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

เป็นการมองด้วยจุดและเส้นที่ทับซ้อนกันในพื้นที่ตรงหน้าเพื่อสร้างองค์ประกอบของพื้นที่ขึ้นมาใหม่ที่อัดแน่นอยู่ในภาพถ่าย ทำให้เกิดความแตกต่างของเส้นจำนวนมากที่วางซ้อนทับกันอย่างเป็นแบบแผนเพื่อให้ส่วนต่างๆเกิดการรวมตัวกัน โดยเฉพาะโครงสร้างเส้นจากเหล็กที่ทำให้เกิดจังหวะการเคลื่อนไหวที่มีความประสานกลมกลืนเป็นภาพเดียวกัน

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

การทำให้เห็นถึงความหลากหลายที่รวมอยู่ในองค์ประกอบภาพ ประกอบไปด้วย แสง เส้น จังหวะ ถ้ามองโดยไม่คิดถึงเรื่องของอารมณ์ภาพ และเรื่องราวในภาพจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบในภาพมีแสงที่ทำให้เกิดความสว่างมืด มิติ สี และทิศทาง เส้นในที่นี้หมายถึง Visual Design หรือเส้นสายในภาพนั้นๆ เป็นเส้นตรงหรือจุด รูปร่างต่างๆที่ซ้ำกัน รวมไปถึงจังหวะ ก็คือ คาบของเวลาเหตุการณ์นั้นๆที่เกิดขึ้นซึ่งจะเป็นการบอกเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในภาพ

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในงานของข้าพเจ้า โดยคำนึงถึงความสมดุลที่มีการถ่วงท่วงน้ำหนักให้เกิดแรงปะทะที่เท่ากัน เพื่อความชัดเจนในมิติภาพภาพในด้านแสงและเงาที่ปรากฏ

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

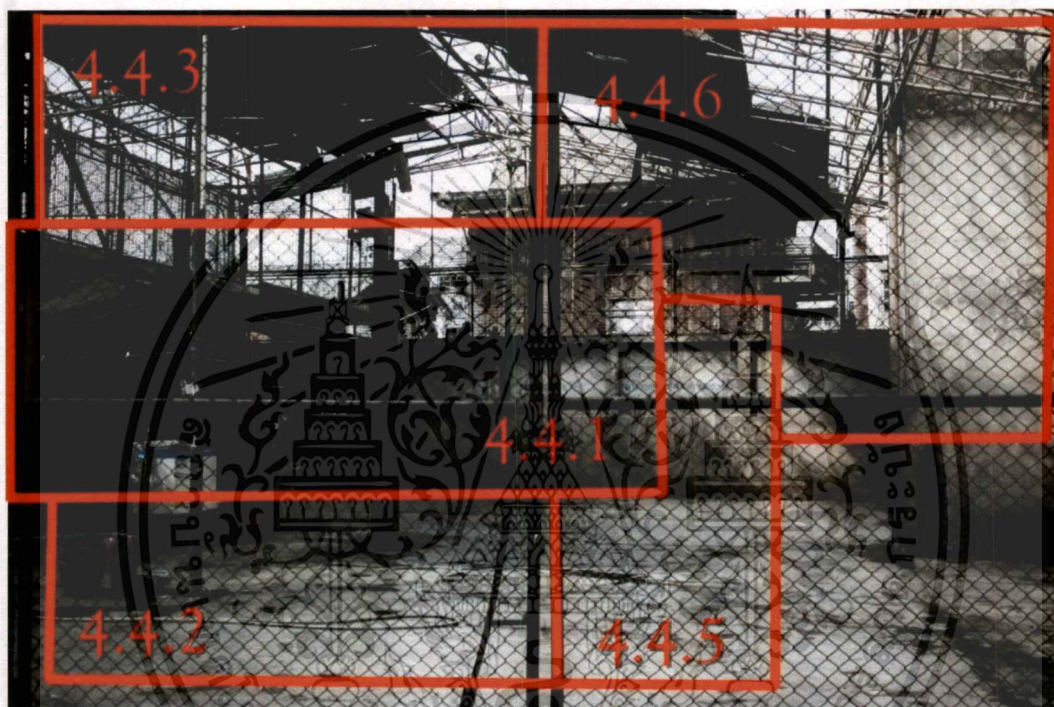
การทำให้สัดส่วนในภาพเป็นสัดส่วนอย่างสมมาตร ที่ทำให้ดูหนักแน่น แต่ไม่พลัวไหว โดยการมองหาสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในภาพไม่ให้มาแข่งกันหมดจนขาดความชัดเจนของแสงที่ตกกระทบลงมา

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การให้น้ำหนักของแสงเป็นจุดเด่นของตัวภาพ จากภาวะของแสงในเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นมาโดยที่เมื่อเวลาผ่านไปแสงก็จะแปรเปลี่ยนเป็นแสงแบบอื่นแทน

4.4.6 การเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงาน โดยต้องการให้องค์ประกอบของ จุด เส้น แสง สี เป็นส่วนสำคัญในการบอกอารมณ์ช่วงเวลาที่ตกกระทบลงมาผ่านสายตาของคนดูให้เกิดมิติการทับซ้อนกันของ จุด เส้น และแสงจำนวนมากประสานรวมกันให้ความรับรู้ในมิติแห่งการทับซ้อน

รูปที่ 4.47 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 2

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

การรวมกันของ Elements ทำได้โดยการดูความเข้ากันของเอกภาพ องค์ประกอบต่างๆของพื้นที่ว่าไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้ผลออกมาแบบสมดุลระหว่าง Subjects และรูปแบบของโครงสร้างหลักอาคารต่างๆ

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความต้องการให้พื้นที่นี้ไม่แออัดด้วยกำแพง และโครงสร้างทรงเหลี่ยมมากเกินไปจึงเพิ่มความหลากหลายโดยให้เห็นพื้นดินเพื่อให้เกิดความลึกของพื้นที่มากขึ้น และองค์ประกอบของตัวอาคารบรรยากาศโดยรอบให้มีความชัดเจนในเรื่องราวที่เป็นอยู่ในภาพ

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การให้ Subject ที่ซ้อนทับกันด้วยลูกทรง กำแพง และอาคารที่ทับซ้อนกันทั้ง 2 ด้านในภาพมีความสมดุลสมอกันอย่างสมมาตร (Symmetry Balance)

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

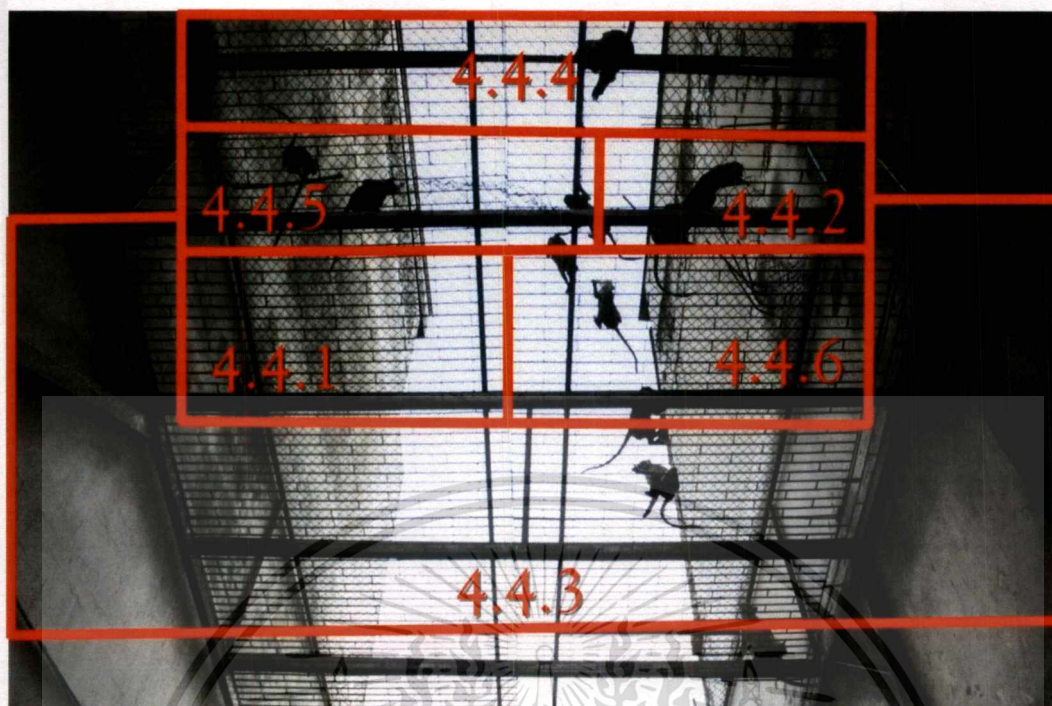
การสร้าง Perspective โดยการลดขนาดของกำแพงให้ไกลออกไปมากขึ้น เพื่อให้เห็นสัดส่วนของบรรยากาศในพื้นที่โดยรอบเป็นบริเวณมุมกว้างมากขึ้น

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การให้ภาพมีความโดดเด่นในเรื่องการเลือกให้สัดส่วนของตัวโครงสร้างหลัก และอาคารที่มีความทับซ้อนกัน โดยจัดองค์ประกอบให้รวมเป็นภาพเดียวกันมีความโดดเด่นจากโครงสร้างที่ถูกนำมาทับซ้อนกันเกิดเป็นความหลากหลายของมิติที่มีความ ลึก ดัน มากขึ้น

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของแสงที่เมื่อกลายเป็นอีกช่วงเวลาหนึ่งก็ทำให้เกิดแสงที่ตกกระทบลงมาในรูปแบบอื่นที่มีความแตกต่างกันอย่างมากเมื่อเทียบกับรูปแบบของแสงในผลงานชิ้นที่หนึ่ง

รูปที่ 4.48 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 3

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

การทำให้ภาพมีองค์ประกอบของสีที่มีระยะที่ถูกผลักให้ไกลออกไป และให้แสงสว่างเป็นส่วนที่ทำให้เกิดโทนสีที่มีค่าเฉลี่ยที่กลมกลืนกัน โดยไม่ให้ความแตกต่างกันมากเกินไปของจังหวะแสงที่ตกกระทบลงมา

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

การให้พื้นที่ที่มีความโปร่งและไกลออกไป เพื่อให้เห็นชัดถึงบรรยากาศ ที่มีริ้วเหล็กและบรรดางูฝูงลิงจำนวนมากเกิดการเล่าเรื่องเหตุการณ์ในภาพอย่างชัดเจน

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การใช้วิธีการแบบ POV (Point of View) ปรับเส้นสายที่เกิดขึ้นให้ความสมดุลแตกต่างจากการมองด้วยระดับสายตาปกติ โดยที่การมองแบบมุมมองข้างเข้าก็ได้อาศัยสร้างความสมดุลให้ภาพด้วยความสมดุลอย่างสมมาตรของตึกทั้งสองด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

การสร้าง Perspective ให้ภาพมีมิติที่ลึกมากขึ้น เพื่อลดขนาดของฉากหลังที่เป็นอาคารให้มขนาดที่เล็กลงไป โดยให้ฉากหน้าที่เป็นลูกกรงใหญ่ขึ้นชัดเจนยิ่งขึ้น

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การให้แสงสว่างที่ตกกระทบลงมาจากตรงกลางของภาพ ให้จับเน้นสัดส่วนของฝูงลิงจำนวนมากบนรั้วเหล็กที่กั้นตรงกลางมีความชัดเจนในด้านของปริมาณ และจำนวน

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของแสงที่ผ่าตรงกลางภาพจนเห็นมิติของดึกที่ถูกผลกระทบให้ไกลออกไปจนสัดส่วนของฝูงลิงมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นเกิดความเคลื่อนไหวในเชิงจำนวนปริมาณของฝูงลิงที่กระทำในด้านพฤติกรรมต่างๆ โดยแสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวที่ชัดเจน

รูปที่ 4.49 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 4

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

การให้ผลงานนี้มีมิติในการมองจากมุมเงยเป็นเส้นทแยงจากรู้หลัก โดยต้องการให้ความกลมกลืนจากการทับซ้อนกันของโครงสร้างรู้หลัก และสีของท้องฟ้ามีการรวมตัวกันในภาพเพื่อให้ถึงความชัดเจนมากขึ้น

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

การให้ภาพมีความบิดเบี้ยวจากองศามุมมองสายตาศกติ ซึ่งทำให้ภาพมีความแปลกตาและน่าสนใจมากขึ้น

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การให้ Subject เป็นส่วนสำคัญในการมอง ด้วยวิธีแบบให้ Subject ด้านใดด้านหนึ่งมีน้ำหนักมีน้ำหนักแบบตาชั่งเอียง เป็นความสมดุลอย่างไม่สมมาตร (Asymmetry Balance)

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

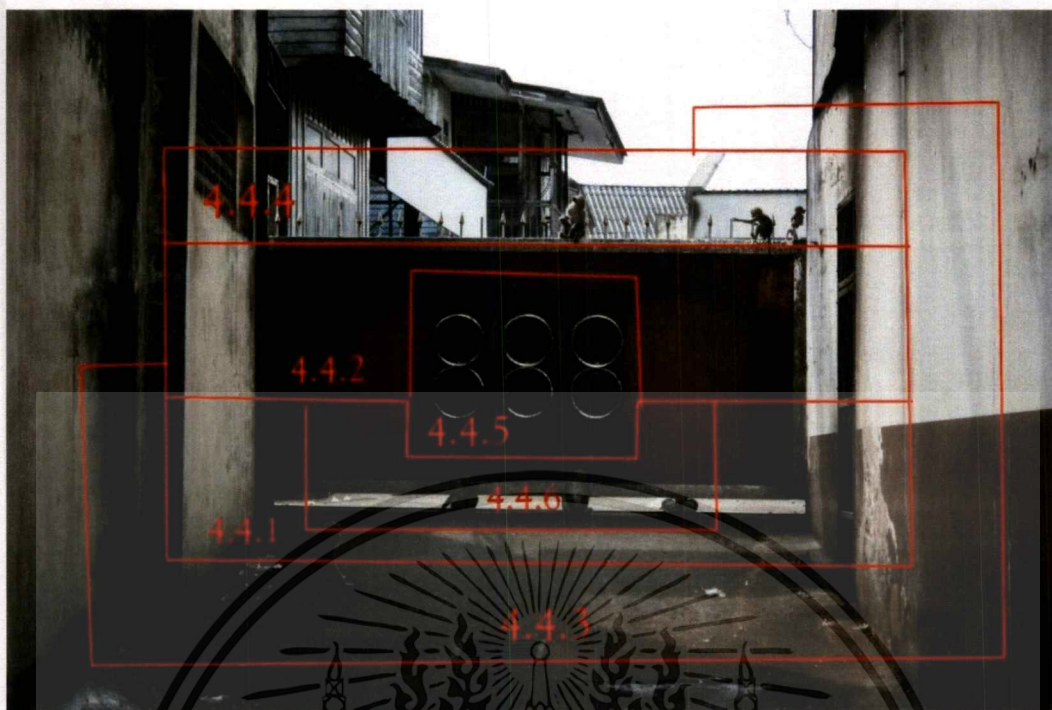
การเลือกสัดส่วนของภาพ เช่น 1:3 มีผลสำคัญอย่างมากที่ทำให้องค์ประกอบที่เข้าพเจ้าต้องการสื่อ มีความสมดุลของเส้นสาย และน้ำหนักเป็นไปตามที่เข้าพเจ้าต้องการ

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การให้ภาพมีความโดดเด่นในเส้นทแยงที่นำพาสายตาของผู้ชมไปยังตัวลิ่งที่บอกเล่าบรรยากาศที่ลิ่งอยู่ได้อย่างชัดเจน

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวของแสงจากช่วงล่างของภาพใช้โทนสีมืด ส่วนโครงสร้างของแสงส่วนใหญ่ใช้ความสว่าง เพื่อถ่วงน้ำหนักของสี และแรงเงา เพื่อให้เส้นนำสายตาจากโครงสร้างรู้หลักนำไปที่ลิ่ง

รูปที่ 4.50 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 5

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

สีและรูปทรงที่แตกต่างจากพื้นที่โดยรอบ ข้าพเจ้าใช้สีคุมโทนให้มีความกลมกลืนกัน เป็นการกำหนดขอบเขตของรั้วประตูได้เด่นชัดขึ้น

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

ใช้วิธีการสร้างความหลากหลายจากการใช้ฉากหลังของบ้านประตูรั้ว เพื่อดึงดูดความสนใจและสร้างกรอบกำหนดขอบเขตของพื้นที่

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

ความเปรียบต่าง (Contrast) สร้างความสนใจได้ เพื่อให้ผู้ชมมองไปที่วัตถุที่จัดภายในภาพ ข้าพเจ้าพยายามเน้นจุดที่ต้องการสร้างความเปรียบต่างขึ้นในงาน และให้บรรยากาศโดยรอบเป็นเส้นนำพาสายตาเข้าไป โดยให้ความเปรียบต่างของสีมีความสมดุลกัน

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

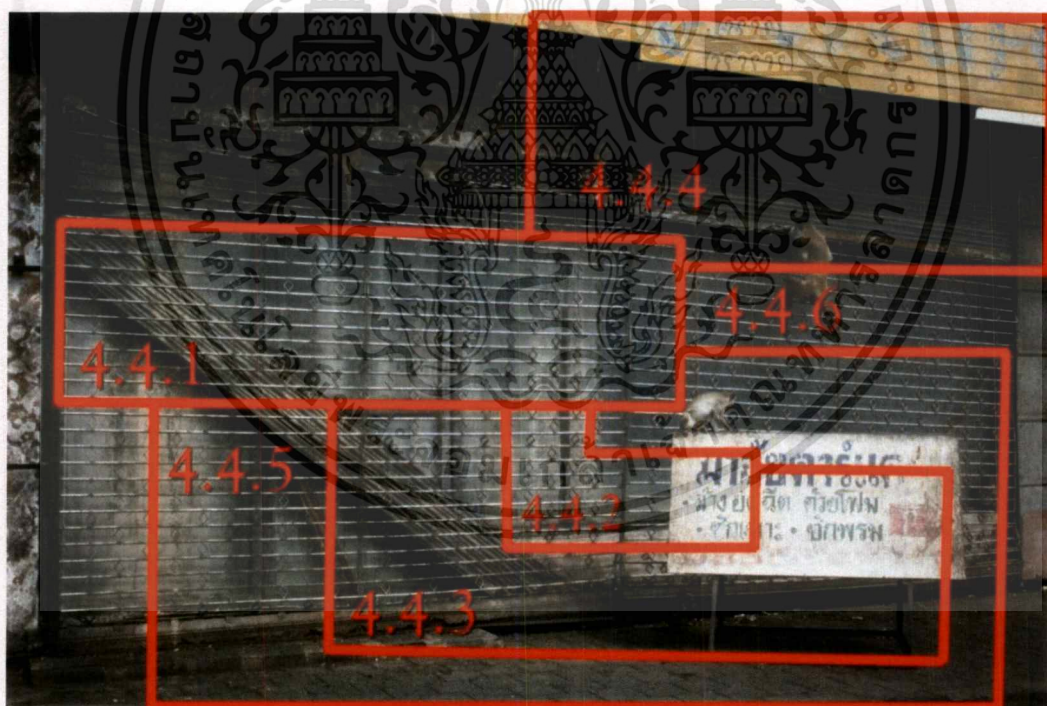
สัดส่วนของสิ่งก่อสร้างที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยคำนึงถึง “จากหน้าและจากหลัง” ข้าพเจ้ากำหนด สัดส่วนเพื่อให้จากหน้าและจากหลังเล่าเรื่องของพื้นที่ได้ว่า สภาพแวดล้อมของพื้นที่เป็นอย่างไร

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การดึงมิติของสีในภาพที่เกือบจะกลายเป็นขาวดำให้มีความชัดเจนในตัววัตถุด้วยแสงเงามาสร้าง ความน่าสนใจให้กับประตูรั้ว

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

จังหวะสีของความเปรียบต่างให้เกิดมิติของภาพให้มีความชัด ตื่น ลึก ใช้เส้นนำพาสายตาของคนดู ไปสู่ Subject

รูปที่ 4.51 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนกันของผลงานนี้ ข้าพเจ้าคำนึงถึงทัศนธาตุเป็นสำคัญ ในเรื่อง เส้น สี ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ข้าพเจ้าใช้ความต่อเนื่องของเส้นที่ปรากฏบนทรงประตูป้านให้เกิดบรรยากาศโทนสีที่กลมกลืนกัน

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

การใช้สีโทนเย็นคุมโทนเป็นส่วนมาก โดยสร้างความเปรียบต่างของสีให้แสงเงาชัดเจนขึ้นเพื่อไม่ให้ตัวภาพแข็งเกินไปและเกิดมิติในการมองจากแสงเงาที่ปรากฏในผลงานนี้

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของงานนี้เกิดจากการวางรูปทรงทรงประตูหน้าบ้านเอาไว้ตรงกลางของภาพ โดยให้ป้ายมความเด่นชัดขึ้นจากการปล่อยให้ทรงประตูกลายเป็นพื้นที่ว่าง

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

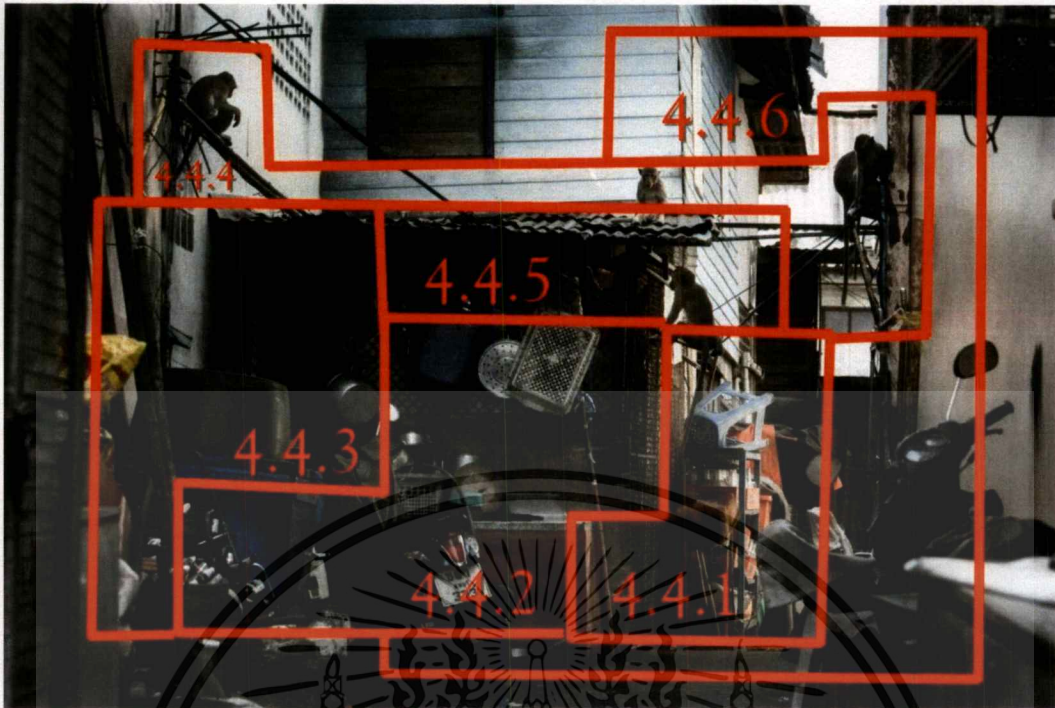
การใช้สัดส่วนของทรงประตูบ้านมาขยาย Subject ด้วยการเดินเข้าไปใกล้ตัวแบบแล้วซูมเล็กน้อย เพื่อให้ทรงประตูบ้านชัดเจนขึ้น โดยให้สัดส่วนแตกต่างกันออกไปบ้างแล้วได้กล่าวไปหมดแล้วในข้างต้น

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

ผลงานมีจุดเด่นจุดรองตามหลักองค์ประกอบศิลป์ เนื่องจากอยู่กึ่งกลางของภาพและยังแสดงอารมณ์ความหมายของภาพทั้งหมด

4.4.6 การจำกัด (Economy)

การสร้างสรรคตัดทอนส่วนรายละเอียดของพื้นที่ในบริเวณมุมกว้างออกไป เพื่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันของตัวภาพ โดยตัดส่วนที่ไม่สัมพันธ์กับความหมายหลักของภาพออกไป

รูปที่ 4.52 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชั้นที่ 7

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้ คือ การใช้ค่าสีความเปรียบต่าง ให้มีความสมดุลกันในตัวงาน โดยเงา ความเข้ม และสีส้มของวัตถุที่อยู่รอบๆ เข้าไปเป็นส่วนช่วยให้ภาพเกิดความกลมกลืนและเล่าเรื่องได้

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของงานนี้เกิดจากตัววัตถุที่มีจำนวนมากในบริเวณ โดยรอบบ้าน มีลักษณะที่แตกต่าง และละเอียดมากขึ้น

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของงานชิ้นนี้ เกิดจากอากัปภิกิริยาของสิ่งสามตัวที่ถ่วงน้ำหนักของภาพให้เฉลี่ยเท่ากัน แบบสมดุลที่ให้อัตถุที่อยู่โดยรอบไม่กระจายตัวจนมากเกินไป

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

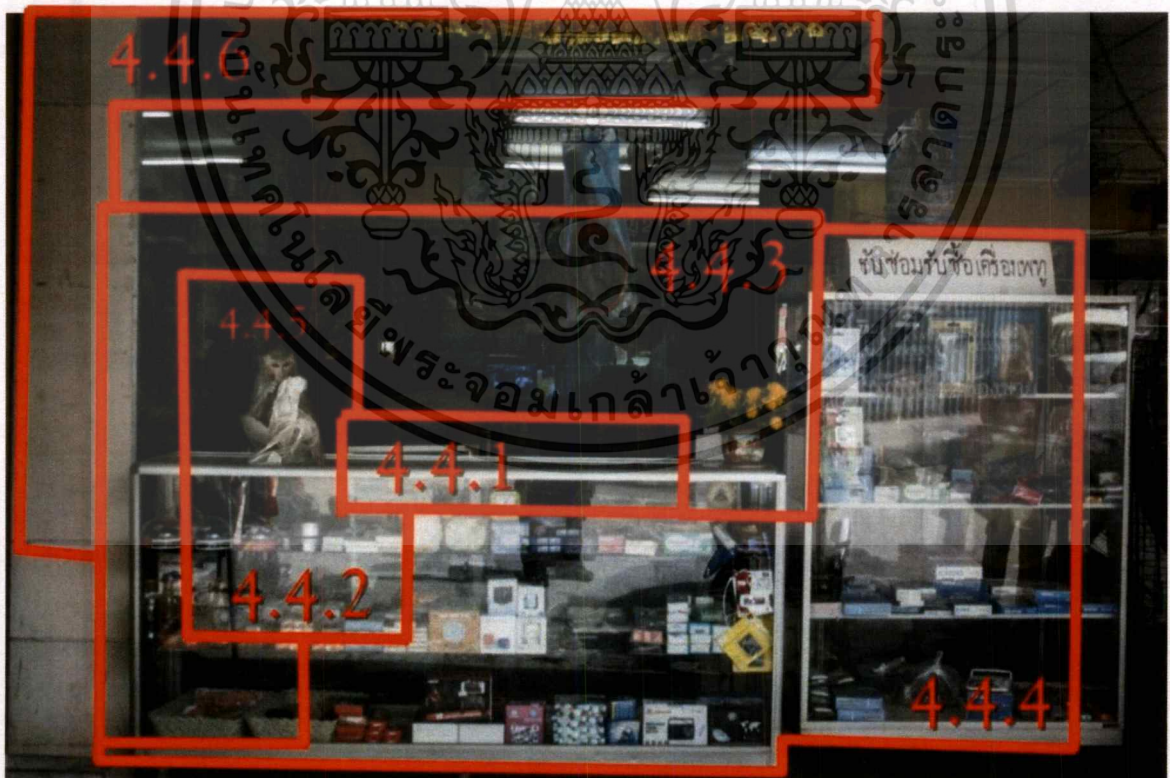
สัดส่วนในผลงานนี้ เกิดจากตัววัตถุที่มีจำนวนมากและรูปทรงแตกต่างกันออกไป โดยมีขนาดสัดส่วนที่น่าสนใจตรงลึงที่เข้าไปแทรกอยู่ในภาพ เพื่อสร้างสัดส่วนของเรื่องราวในภาพได้มากขึ้น

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นในงานนี้ เกิดจากรูปทรงของวัตถุที่กองอยู่ตรงกลางของภาพ และมีตำแหน่งที่ถ่วงน้ำหนักกันในภาพใกล้เคียงกับทั้งสามตัว ช่วยให้ภาพเกิดเรื่องราวและมีความโดดเด่นมากขึ้น

4.4.6 การจำกัด (Economy)

การให้เกิดการจำกัดในสัดส่วนของโครงสร้างพื้นที่นี้มารวมอยู่ในภาพเดียวกัน ทำให้เกิดมิติของโครงสร้างที่อยู่ไกลออกไปและเข้ามาใกล้มากขึ้นด้วยการถ่ายในระยะจากมุมสายตาปกติที่ยืนอยู่ โดยลดทอดความไม่จำเป็นของวัตถุที่กองกันมากเกินไปในบางส่วนออกไป

รูปที่ 4.53 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในช่วงล่างของตัวภาพมีวัตถุที่ระดับอยู่จากหน้าเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าจึงสร้างส่วนที่ชัดเจนที่บ่งบอกความเป็นพื้นที่นั้นไว้ เนื่องจากการใช้ค่าชุดสีที่มีทิศทางไปในทางเดียวกัน โดยมีการใช้โทนมืดจากฉากหลังเข้ามาบ้างเล็กน้อย เพื่อสร้างความขัดแย้งที่อยู่ร่วมกันได้ในบรรยากาศเดียวกัน เป็นการลดทอนสีที่ไม่จำเป็นออกไป

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

การเน้นอากัปภิกขของสิ่งให้เกิดความแตกต่างอย่างมากจากผลงานชิ้นที่กล่าวไปข้างต้น จากพื้นที่บริบท เช่น ครงมาขวางแต่ก็มีบางส่วนของพื้นที่ส่วนตัวให้เข้ามาได้อย่างเป็นมิตร จึงเป็นความหลากหลายที่เกิดขึ้นจากในงานชิ้นนี้

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การสร้างสัดส่วนแบบ ชัด ตันลึก ของพื้นที่โดยให้ฉากหน้ามีความโดดเด่น เพื่อสร้างความสมดุลภายในงานนี้ รวมทั้งยังได้ใช้เทคนิคแบบ จุดตัดเก้าช่องเพื่อให้ภาพเกิดความสมดุลมากขึ้น

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

การเลือกสัดส่วนของภาพ ให้มีสัดส่วนที่มีน้ำหนักถ่วงดุลแบบเท่ากันทั้งสองด้านของตัววัตถุ เพื่อเน้นให้สัดส่วนของสิ่งมีความชัดเจนมากขึ้น

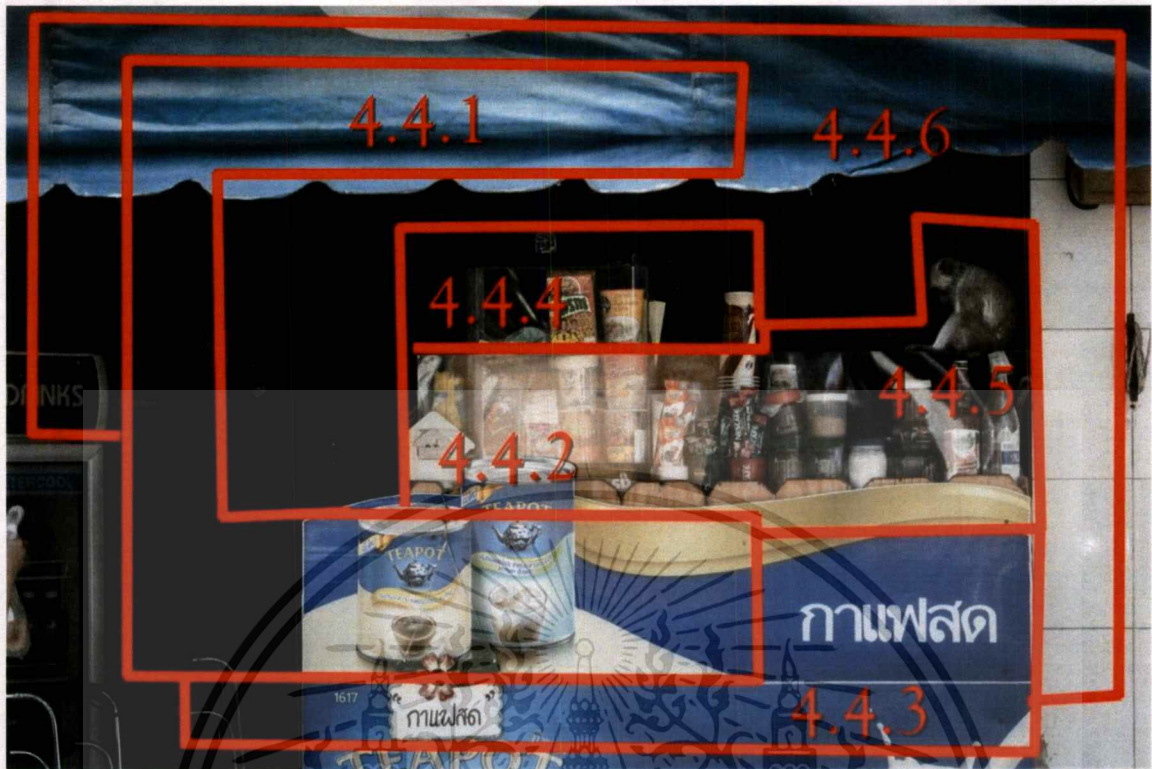
4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

การให้อากัปภิกขของสิ่งมีความโดดเด่นในพื้นที่เฉพาะส่วนบุคคลของมนุษย์ เพื่อสื่อถึงความหมายที่ต้องการสื่อในตัวตนให้ชัดเจนมากขึ้น

4.4.6 การจำกัด (Economy)

การลดทอนรายละเอียดในส่วนที่ไม่จำเป็นของพื้นที่ออกไปบ้างเพื่อไม่ให้วัตถุที่อยู่หน้าร้านมีมากเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.54 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ในผลงานชิ้นที่ 9

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

การใช้โทนสีน้ำเงินเป็นสีเดียวที่ให้ภาพนี้มีความกลมกลืนกันทั่วภาพ และทำให้ด้านในของร้านกาแฟสดเป็นโทนสีดำมืดเพื่อให้ฉากหน้ามีความชัดเจนมากขึ้น

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของตัววัตถุในร้านกาแฟเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้สิ่งที่เข้ามาอยู่ในภาพเกิดการตีความของความหมายในภาพมีความชัดเจนมากขึ้น

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

การให้ Subject ฉากหน้าร้านกาแฟสดเป็นการถ่วงดุลน้ำหนักของสีน้ำเงิน และให้โทนสีดำเกิดมิติความลึกเข้าไปด้านในมากยิ่งขึ้น

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

การใช้สัดส่วนของร้านค้ากาแฟเป็นสัดส่วนสำคัญที่นอกจากจะกำหนดขอบเขตของพื้นที่แล้ว ไปยังจุดเด่นของเรื่องราวและความหมายในการตีความของงานชิ้นนี้ได้ชัดเจนอย่างละเอียด

4.4.5 ความโดดเด่น (Dominance)

สร้างความโดดเด่นด้วยการให้ลิงเข้าไปแทรกอยู่ภายในร้านค้าเพื่อให้ตัวงานมีความสมบูรณ์ในการนำเสนอแนวคิดมากขึ้น

4.4.6 การจำกัด (Economy)

การจำกัดระยะการถ่ายภาพให้ซึมเข้าไปที่หน้าร้านมากขึ้น โดยตัดทอนรายละเอียดรอบนอกของบรรยากาศออกไปเพื่อให้วัตถุที่มีมากเกินไปมาทำให้จุดเด่นของตัวงานมีความสับสนในด้านการตีความ

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงวิธีการถ่ายทอดความคิด และความรู้สึกที่เป็นนามธรรมในใจให้ออกมาเป็นรูปธรรมผ่านสื่อภาพถ่ายด้วยวิธีคิดแบบศิลปะได้อย่างมากที่สุดในผลงานชุดนี้ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่มีมาอย่างยาวนานของลิงแสม และมนุษย์ จนสังคมอาจมองข้ามจุดเริ่มต้นเพียงเล็กน้อยที่นำไปสู่ความไม่เข้าใจในสัตว์เพื่อนบ้านใหม่จากการสร้างขอบเขตความใกล้ชิดระหว่างกันและกันด้วยพื้นที่ส่วนตัวของมนุษย์ หากผู้ดูผลงานชุดนี้ได้รู้สึกไปถึงประสบการณ์การอยู่ร่วมกันกับสิ่งมีชีวิตต่างๆรอบตัว และได้ตระหนักรู้ด้วยความเข้าใจจริง ผลงานชุดนี้ก็ถือว่าได้แบ่งปันความรู้สึกร่วมกันได้

ข้าพเจ้าเริ่มทำงานศิลปะจากประสบการณ์การเดินทางที่ผ่านการรับรู้จากบริบทสิ่งแวดล้อมต่างๆจนนำมาคิด วิเคราะห์ต่อยอดจากประสบการณ์เหล่านี้มาสู่การใช้วิธีการทำงานศิลปะด้วยแนวคิดเป็นหลัก จนนำมาค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูล ผ่านกระบวนการความคิด และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้อย่างเป็นขั้นตอน ทำให้เกิดการเรียนรู้และพบปัญหาใหม่ๆ แม้แต่ทางเทคนิคในการสร้างสรรค์ ที่ผ่านเข้ามาจากความพยายามในการทำผลงานชุดนี้ สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าจะนำมาปรับปรุงและพัฒนาผลงานต่อไปเพื่อให้ผลงานมีการพัฒนา และชัดเจนมากขึ้น การได้ลงมือสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้ขั้นตอนในการทำงาน การเลือกใช้ทัศนธาตุในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์ในทางการวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์อย่างมีเหตุผลตามหลักทฤษฎีทางศิลปะที่ถูกนำมาปรับใช้ร่วมกัน ทั้งในแนวความคิด วิธีการทำงานให้ผลงานออกมาในรูปแบบที่สมควร และประสบผลสำเร็จตามความรู้สึกของข้าพเจ้า และการแก้ไขปัญหาที่ผ่านเข้ามาในระหว่างการปฏิบัติงานอันเป็นประโยชน์ให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานศิลปนิพนธ์ชุด “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” ปัญหาที่พบแบ่งได้ออกเป็น 2 กรณีจากกรณี
ที่ 1 คือ การทำงานด้วยสื่อภาพถ่ายด้วยวิธีการลงไปในพื้นที่จริง ปัญหาที่พบ คือ การที่ต้องเข้าไปอยู่ในฝูงลิงแสมที่มีจำนวนมากถึงสามสถานตัวอย่าง บางตะบูน นครสวรรค์ และลพบุรี ทำให้ข้าพเจ้าประสบปัญหาความ

เสี่ยงอันตรายที่เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อหากผลออกไปสร้างความกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อยกับฝูงลิงแสมอาจก่อให้เกิดอันตรายจนนำไปสู่การบาดเจ็บได้ตลอดเวลา รวมทั้งปัญหาการเดินทางที่มีระยะทางไกลออกจากตัวเมืองกรุงเทพฯ ข้อเสนอแนะ คือ ก่อนการลงพื้นที่ทุกครั้งควรค้นคว้าหาข้อมูลและตั้งเป้าหมายให้กับตัวงานของตัวเองให้ชัดเจนมากกว่านี้ เพื่อให้สามารถเข้าไปถึงผลสำเร็จของงานชิ้นนี้ได้ไวมากขึ้น และลดขั้นตอนในการเดินทางซ้ำๆ หลายๆ ครั้งรวมทั้งควรมีการเตรียมตัวทั้งสภาพจิตใจและร่างกายให้มีความแข็งแรงอยู่เสมอ

กรณีที่ 2 คือ พบปัญหากล้องเสียในระหว่างการลงพื้นที่ปฏิบัติงาน ทำให้ข้าพเจ้าพบอุปสรรคให้การทำงานอย่างมาก และยังโดนลิงแสมขโมยอุปกรณ์ชิ้นส่วนจากกล้องถ่ายภาพของข้าพเจ้า ข้อเสนอแนะ คือ ก่อนออกเดินทางควรนำอุปกรณ์ไปตรวจสอบการเสื่อมสภาพของกล้องทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดความเสี่ยงในระหว่างการทำงานได้ โดยเฉพาะการสวมใส่อุปกรณ์ให้รัดกุมและวางแผนการจัดของให้กับตัวเองให้ดีกว่านี้เพื่อไม่เปิดโอกาสให้ลิงแสมมาขโมยอุปกรณ์กล้องไปได้

กล่าวโดยสรุป ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “ความสัมพันธ์ใหม่ในพื้นที่” เป็นการทำงานตามกระบวนการสร้างสรรค์ และเป็นการค้นหาทดลองเทคนิควิธีการของตนเองในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้งานของข้าพเจ้าได้ผ่านปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์จนสำเร็จได้กลายมาเป็นผลงานอย่างลุล่วงด้วยดี โดยหวังว่าผลงานของข้าพเจ้ารวมไปถึงกระบวนการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าจะกลายมาเป็นแนวทางของผู้ที่มีความสนใจและตั้งใจจริงที่ต้องการทำผลงานในลักษณะเดียวกันกับข้าพเจ้า

บรรณานุกรม

1.1 ข้อมูลอ้างอิง

1.1.1 หนังสือตำราปรัชญา

- 1.1.1.1 หิมาลัยไม่มีจริง ผู้เขียน นีวกลม ของสำนักพิมพ์ KOOB ในเครือบริษัท เลี้ยงลูก
ด้วยนม จำกัด, 2560
- 1.1.1.2 The Art of Loving ศิลปะแห่งการรัก ผู้เขียน Erich Fromm แนวคิดเยอรมันของ
สำนักพิมพ์ มูลนิธิหนังสือเพื่อสังคม, 2558
- 1.1.1.3 Arts Under Pressure ศิลปะภายใต้แรงกดดัน ผู้เขียน Joot Smiers ผู้แปล ชัชชัย
อนุพงศ์อนันต์ ของสำนักพิมพ์ ผู้จัดการ, 2550

1.1.2 หนังสือนิตยสารและหนังสือความรู้ต้นคว้า

- 1.1.2.1 National Geographic ฉบับที่ 195 ตุลาคม 2560 กว่าจะมาเป็นเงิน กูดคอลล์ หน้า 25-45
โดย โทนี เกอร์เบอร์ ภาพถ่าย สุกุ ฟาน ลาวิค สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิช
ซิ่ง จำกัด (มหาชน), 2560
- 1.1.2.2 National Geographic ฉบับที่ 191 มิถุนายน 2560 สำรวจโลก สัตว์ก็มีหัวใจ หัวข้อตามหา
คูรักผู้รื้อแรง เรื่อง แพทริเซีย เอดมันด์ส หน้า 19 สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์
พับลิชซิ่ง จำกัด (มหาชน), 2560
- 1.1.2.3 โลกสี่ล้นธรรมชาติน่าทึ่ง ผู้เขียน ริคเตอร์ส ไคเจสท์ ของสำนักพิมพ์ริคเตอร์สไคเจสท์
(ประเทศไทย) จำกัด, 2553
- 1.1.2.4 สารคดี ลิงวอกภูเขา เรื่องเล่าของลิงบนยอดไม้ จากคนเดินตามบนพื้นดิน ผู้เขียน ปิยะ
สายสวัสดิกุล ภาพ กิตติศักดิ์ ศรีธรรม หน้า 50-77 ของสำนักพิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์
กรุงเทพ จำกัด, 2560

1.1.3 หนังสือตำราศิลปะ

- 1.1.3.1 สุจิตร์ Sebastião Salgado ชื่อหนังสือ The world Through his eyes งานแสดง Bangkok
art and culture centre พิมพ์โดย Sundaram Tagore Gallery, 2017

- 1.1.3.2 Art Now vol.3 Acutting-edge selection of today”s most exciting artists ผู้เขียน Hans Werner Holzwarth ของสำนักพิมพ์ Taschen, 2008
- 1.1.3.3 สื่อบัตร Eye to Eye ผู้เขียน Frans Lanting ของสำนักพิมพ์ Taschen, 1997
- 1.1.3.4 สื่อบัตร @ NatGeo The most popular Instagram Photos ผู้เขียน Systrom และ Kevin สำนักพิมพ์ National Geographic Partners Washington, DC, 2016
- 1.1.3.5 Spirit of The Wild ผู้เขียน Steve Bloom ของสำนักพิมพ์ Thames & Hudson, 2008
- 1.1.3.6 Creative Quarterly The Journal of Art & Design No. 44 ผู้แก้ไขบทความ Charles Hively ของสำนักพิมพ์ Artisanal Media LLC, 2016

1.1.4 หนังสือภาพถ่าย

- 1.1.4.1 208 ข้อแนะนำ ผู้รักการถ่ายภาพต้องรู้ ผู้เขียน กนก เดชวาสน์ ของสำนักพิมพ์ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2557
- 1.1.4.2 Complete Photography Workshop เรียนรู้เทคนิคและทักษะเพื่อการถ่ายภาพอันน่ามหัศจรรย์ของคุณ ผู้แก้ไขบทความ Daniel Lezano ของสำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2014
- 1.1.4.3 Advanced Photography เรียนรู้เทคนิคการถ่ายภาพขั้นสูง เพื่อผลงานระดับมืออาชีพ ผู้แก้ไขบทความ Daniel Lezano ของสำนักพิมพ์ อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2014
- 1.1.4.4 Basic Dramatic Photography ผู้เขียน ไม้หล็ก ของสำนักพิมพ์ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2555
- 1.1.4.5 ภาพถ่ายประกอบนิตยสาร Editorial Photography ตำราเรียนวิชา 02306321 ผู้เขียน ผศ. กิตติชัย เกษมสานต์ พิมพ์โดย งานสิ่งพิมพ์เอกสารตำรา สำนักงานคณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, มิถุนายน 2556
- 1.1.4.6 The Essential Canon SLR Handbook ผู้แก้ไขบทความ Chiris George ของสำนักพิมพ์ Future produces, 2013
- 1.1.4.7 The art of Portrait Photography ศิลปะการถ่ายภาพบุคคล เขียนโดย ดร.ชลิตา ทรงประสิทธิ์ ของสำนักพิมพ์ ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.4.8 Travel Photography Bible ผู้เขียน Qianli Zhang ผู้แปล ณัฐกรณ์ ด่านแก้ว, ชาลววิทย์ เรืองชัยวิสุข ของสำนักพิมพ์ บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด, 2011

1.1.5 เว็บไซต์

1.1.5.1 www.enac-club.com/pic/nature/nature-animal/crab-eating-macaque/crab.com

1.1.5.2 www.lmf-lopburi.com

1.1.5.3 <http://www.satit.up.ac.th/BBC07/AroundTheWorld/soc/20.htm>

1.1.5.4 ngthai.com/animals/5956/long-tailed-macaque-in-bang-taboon/

1.1.6 ศึกษาจากผลงานการแสดงศิลปะ

1.1.6.1 BACC หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

1.1.6.2 The National Art Center Tokyo, Japan

1.1.6.3 House of Lucia เอกมัย ซอย 8

1.1.6.4 CMU Art Center หอศิลป์วัฒนธรรมเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

1.1.6.5 Maiiam พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยใหม่เอี่ยม จังหวัดเชียงใหม่

1.2 ที่มาของภาพ

1.2.1 รูปที่ 2.2 Cougar, Belize, 1998 ถ่ายภาพโดย Frans Lanting จากเว็บไซต์

<https://swhappinesss.blogspot.com/2011/11/frans-lanting-namib-naukluft-park->

1.2.2 รูปที่ 2.3 GENESIS Southern elephant seal calves at Saint Andrews Bay South Georgia,

ในปี 2009, gelatin silver print, 36 x 50 inches/91.4 x 127 cm ถ่ายโดย Sebastião Salgado

บนเว็บไซต์ www.amazonasimages.com

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : Space in Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

ชื่อผลงาน : Long in Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

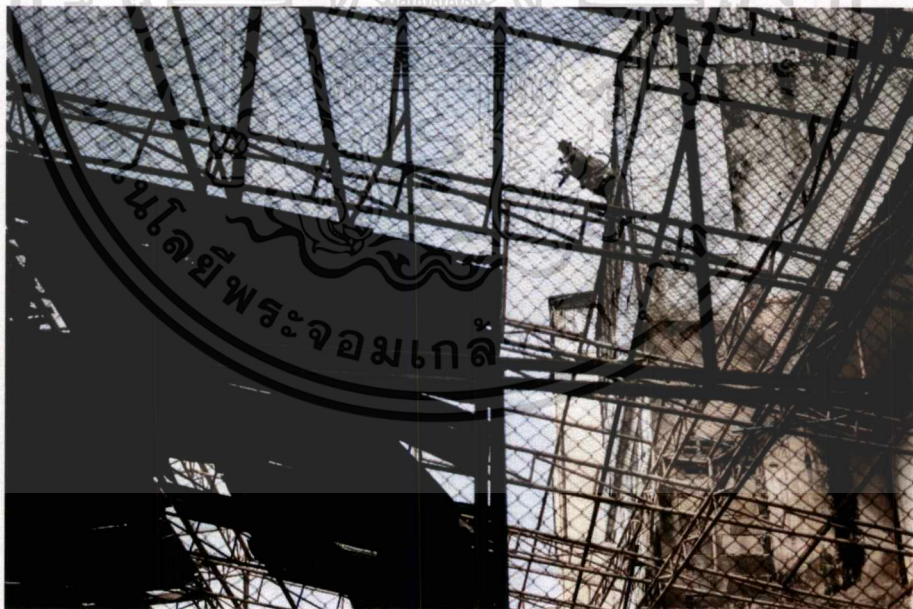
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : Time in Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

ชื่อผลงาน : Look at Me

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : Door in Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

ชื่อผลงาน : Open Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

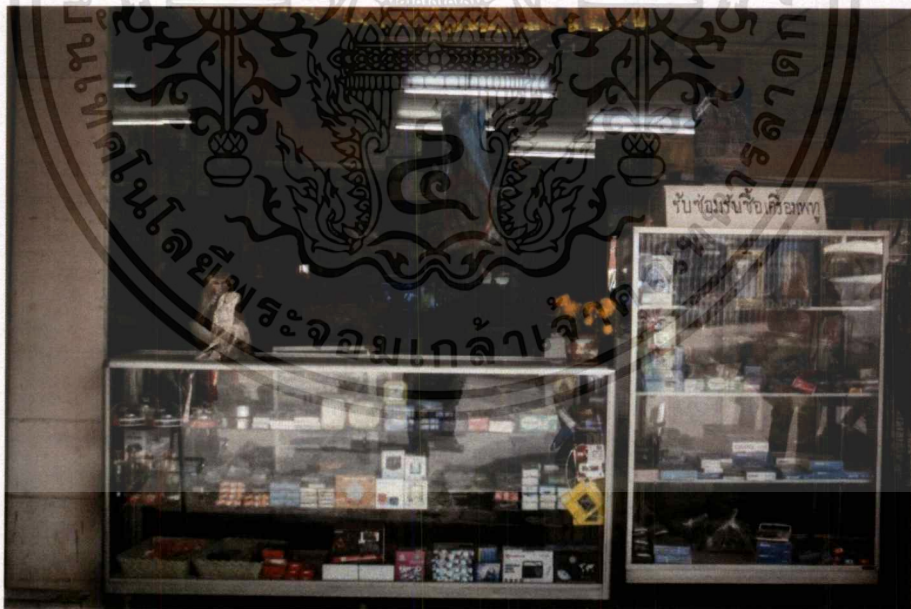
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : Close Space

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

ชื่อผลงาน : Heart of Space I

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

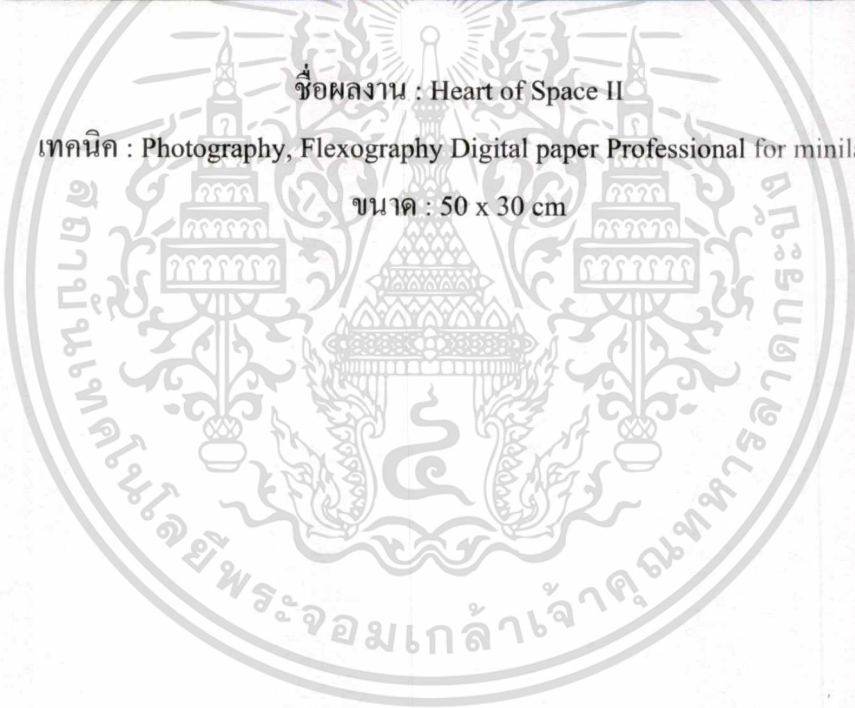
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน : Heart of Space II

เทคนิค : Photography, Flexography Digital paper Professional for minilab

ขนาด : 50 x 30 cm

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวปณิตรัตน์ รัตนากุลสวัสดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ 2538
ที่อยู่	39/1 หมู่บ้านเนเบอร์โฮม ถนนสุขุมวิท 5 แขวงคลองสามวา เขตคลองสามวาตะวันตก จังหวัด กรุงเทพฯ โทร 084-5595716
ประวัติการศึกษา	2556 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา ศิลปกรรม สาขาวิชา จิตรกรรม
รางวัลและเกียรติประวัติ	2550 รางวัลชนะเลิศ การประกวดวาดภาพ “โลกของฉัน” โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่ 2556 Black & White Art Exhibition at KMITL Photo Art Exhibition “Huatake” 2560 -รางวัลดีพิมพ์ 5 Reader Gallery นิตยสาร On camera ฉบับที่ 154 ประเทศไทย -รางวัลชนะเลิศและภาพถ่ายโดดเด่นประจำสัปดาห์ National Geographic Thailand จากโครงการ NGThai NatureCalling2017 ประจำสัปดาห์ที่ 1 (5 – 11 มิถุนายน 2017) -NG Thai Nature Calling 2017 project of National Geographic Thai issue 194, September And was selected published a magazine. -Honorable Mention Award Photography was selected to complete Olympus Picture tells a Story by National Geographic Thai. -Honorable Mention Award 10 Photography of story 2017 National Geographic Thailand.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2560 (ต่อ)

-National Geographic exhibition booth Charanger hall 2 door 3 Impact
Arena 27 October - 5 November 2017

-"รอยต่อชีวิตบางตะบูน" Published on website National Geographic
Thailand.

-SUMDANG Exhibition 18 November at House of Lucia Thailand.

2561

-The 70th anniversary exhibition SAIKI ART EXHIBITION 2018

-Photography at the National Art Center, Tokyo 16 - 28 May 2018

-PI R2 Art Thesis Exhibition, Sirinakharinwirot University G23 Gallery
Thailand 4 – 8 June 2018

